eğitimin sesi

TÜRK EĞİTİM-SEN

Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu
Kamu Çalışanları Sendikası
GENEL MERKEZİ

Haziran-Temmuz-Ağustos 2007

Türk Eğitim-Sen Genel Merkezi
adına sahibi
Şuayip ÖZCAN
Genel Başkan

Genel Yayın Yönetmeni
Talip GEYLAN
Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

YAYIN KURULU

İsmail KONCUK
Yaşar YENİÇERİOĞLU
Mustafa KIZIKLI
Firdes IŞIK
Seyit Ali KAPLAN

YÖNETİM YERİ
Bayındır 2 Sokak No:46
Kızılay/ANKARA
Tel:0312 424 09 60
Faks:0312 424 09 68

Dergide bulunan yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir.

DERGİMİZ ÜCRETSİZDİR
Üç ayda bir yayınlanır

TÜRK EĞİTİM-SEN, TÜRKİYE KAMU-SEN
(Türkiye Kamu Çalışanları Sendikaları
Konfederasyonu)Üyesidir.

Grafik Tasarım ve Baskı

içindekiler

Başlarken - Mevzileri Terkedenlerden Olmayacağız..... 02

Genel Başkandan - Toplu Görüşme Masası..... 04

Hiç şüphesiz ki; eğitim, bir ülkenin topyekün kalkınmasının itici gücü ve ön koşuludur. Dolayısıyla eğitime, yani insana yapılan yatırım geleceğe yatırım yapmak demektir. Eğitim politikaları, bir devlet politikası olarak ciddiyetle, planlı ve sağlıklı öngörülerle hazırlanmalıdır.

Grev ve Toplu Sözleşme..... 10

Bütün Toplu Görüşmelerde, Hükümetler memur sendikalarının, memurlar adına ileri sürdüğü ekonomik ve sosyal taleplerine kayıtsız kalmış, kabul ettiği ve mutabakat altına alınan sosyal taahhütlerini bile yerine getirmemiştir.

2007 Toplu Görüşme Teklifleri.....14

Kosova Türk Öğretmenler Birliği Başkanı Müferra Şinik ile Röportaj 31

Röportaj: Nesrin Yanık Çorakbaş

Osmanlı İmparatorluğu'nun mirasçısı Balkanlar'da, Türkçe'nin yaşatılması için son derece anlamlı bir savaş veren Kosova Türk Öğretmenler Birliği Başkanı Müferra Şinik konuğumuz...
Kosova'da öğretmen olmanın getirdiği maddi, manevi ağır sorumluluk duygusuyla soruları-mızı yanıtla-yan Şinik, bir yandan ülke olarak verdikleri bağımsızlık mücadelesi anlattı bize. Bir yandan da, Türk toplumunun Balkanlardaki kimliğini, gelenek ve göreneklerini yaşatmak için canlı kalması şart olan Türk Dili'ni korumak için Kosova'da verdikleri özverili çabayı aktardı.

Çağımızın Dede KORKUT'u ve Son Alpereni MUSTAFA NECATİ SEPETÇİOĞLU 37

Irak Bir Turnusol Kâğıdı.....40

Başlarken...

MEVZİLERİ TERKEDENLERDEN OLMAYACAĞIZ !

4688 Sayılı Kamu Görevlileri Kanunu yürürlüğe girdiğinden bu yana altıncı Toplu Görüşme yapılıyor. Altı yıl öncesine kadar kamu çalışanlarının haklarının nasıl tayin edildiği hatırlanacak olursa sendikal mücadelenin ve örgütlenmenin önemi daha iyi anlaşılacaktır.

Önceleri Hükümetler, yeni yılın bütçesini hazırlarken, kamu çalışanlarının ücretlerindeki artışları "Bakanlar Kurulu" görüşmeleriyle belirler, hükümet sözcüsü de bunu bir basın açıklamasıyla kamuoyuna duyururdu. Yapılan uzun açıklamalar içerisinden cımbızla alınan memur maaşlarının artışı konusu gazetelerde rutin bir haber olmaktan öteye gidemezdi. Memurların bir çoğu dahi ücretlerindeki artışı, ancak maaşlarını aldıklarında fark ederdi. Ayrıca kamu çalışanlarının çalışma koşullarından kaynaklanan sorunları, sosyal hakları, ekonomik iyileştirme talepleri, mesleki gelişmelerle ilgili beklentileri hiç gündeme gelmezdi. Siyasi irade ve diğer kamu yöneticileri bu tür konularla ilgili kaygı dahi taşımazlardı. Öyle ki, TBMM kürsüsünde memurların herhangi bir sorunuyla ilgili bir konuşma yapılıyor olması bile çok istisnai bir durumdu. Ya da kamu kurumlarının yöneticilerinin, kendi çalışanlarının görüşlerini alarak bir uygulama yapmaları görülmüş bir şey değildi. Memurun, "amiriyle" herhangi bir konuda muhatap olabilmesi mümkün değildi. Kurumlarda en alt kademedeki amirden en üstteki bakanlara varıncaya kadar yöneticilerin ekseriyetinde keyfi yönetim anlayışı hakimdi. "Ben yaptım oldu" ve "Ben yaparım siz uyarsınız; ben komutanım siz askersiniz" gibi yaklaşımlar yaygın kamu yönetimi tarzı olarak kabulleniliyordu.

2001 Yılının Temmuz ayında TBMM'de kabul edilen sendika kanunu ile birlikte artık düzen değişti. Kamu çalışanlarını temsilen sendikalar, Hükümetle Toplu Görüşme yapma imkanına kavuşmuş bulunmaktadırlar.

2002 Yılından beridir her Ağustos ayında kamuoyunun gündeminin ilk sırasını, kamu çalışanlarının meseleleri işgal eder hale gelmiştir. Bu süreçte memurların sıkıntıları, beklentileri ve istekleri yayın organlarının haber bültenlerinin ilk sıralarında yer almaktadır. Konuyla ilgili ya da ilgisiz tüm toplum kesimleri, kamu çalışanlarının yaşadıkları hakkında bilgi sahibi olmakta ve çalışanlar tüm bu kesimlerle bütünleşmeyi sağlayabilmektedir. Başta ücretler olmak üzere; çalışanların sosyal, ekonomik ve mesleki tüm hak ve talepleri, eşit statüde bir masa etrafında tartışılmakta, gündeme getirilmektedir. Sendikalar, üyelerinden aldığı görüşler doğrultusunda, çalışanların istek ve sıkıntılarını en üst düzeydeki muhataplarının karşısında dillendirmektedir.

Bu tartışma ortamı ve kamuoyu gündemi oluşturabilmek bile çalışanlar adına başlı ba-

şına bir kazanımdır. Yani, siyasi ve bürokratik oligarşinin tartışılmaz hegamonyasının son bulmuş olması ve kamu çalışanlarının örgütlü bir güç olarak muhatap alınıyor olmasını değersiz görmek, en azından, sendikal mücadeleye karşı bir haksızlık olarak değerlendirilmelidir.

Pek tabi ki, kazanımlar yetersizdir ve tatmin edici değildir. Mevcut yasanın, çalışanlara ve sendikalara tanıdığı haklar eksiktir, İLO standartlarında değildir ve bu haliyle de kabul edilir değildir.

Ancak şu gerçeği gözden kaçırmamak lazımdır: Sendikal mücadele nihayet bulmayacak bir süreçtir. Hiç durmadan değişen koşullar ve ihtiyaçlar sürekli mücadeleyi zorunlu kılmaktadır. Bu mücadelede önemli olan mevzi kazanmak ve kazanılan mevzileri korumaktır.

Bu bağlamda Türkiye'deki memur sendikalarının mücadelesi de yıllar içerisinde bir çok mevzi kazanmıştır. Uluslararası sözleşmelere dayalı olarak 1992 tarihinde sendikaların kurulması, 1997 ve 1999'da yayınlanan Başbakanlık Genelgeleriyle birazcık soluk alınması, 2001 yılında 4688 sayılı yasanın kabulüyle önemli bir virajın dönülmesi ve o tarihten bu yana yapılan bir kısım yasa değişiklikleri ve yayınlanan yönetmelik ve genelgelerle bir takım iyileştirmelerin sağlanması hep birer mevzi kazanmak demektir.

Mevcut kazanımları küçümsemek, büyük uğraşlarla elde edilen meşru zemini yürütülen sendikal mücadele için kullanmamak en hafif deyimle safdilliktir. Böylesi bir strateji kamu çalışanlarının örgütlü mücadelesini sabote etmekten başka bir anlam taşımamaktadır.

Gelinen noktada esas olan kazanılmış olan hakları kullanarak; yani kazanılmış olan mevzileri koruyarak yeni haklar elde etmenin mücadelesini vermek olmalıdır. Yani kamu çalışanları ve sendikalar, mücadeleyi ileriye götüren her adımı, daha başka muhtemel kazanımlar için bir vasıta olarak değerlendirmelidirler. Sendikalarımızın kurulduğu 1992 yılından bu yana katedilen mesafe, bu stratejini doğruluğunu teyid etmektedir. Memur sendikacılığının tarihinde görülmüştür ki, elde edilen her kazanım bir sonraki adımın mücadele zeminini oluşturmuştur. Her yeni zemin de yeni kazanımlar için bir fırsat doğurmuştur. Bu doğal sürece dayanarak şunu çok rahat iddia edebiliriz ki; memur sendikaları olarak, şu an sahip olduğumuz yasal imkanlar ve çalışanlarda oluşmuş olan sendikal bilinçten güç alarak; modern sendikacılığın temel ilkelerinden olan grev ve toplu sözleşme hakkını mutlaka elde edeceğiz.

İşte bu açıdan bakıldığında, Türkiye Kamu-Sen ve bağlı sendikalarının neden kamu çalışanlarının ezici ekseriyetinin tercihi olduğu daha iyi anlaşılacaktır. Yürürlükten kalkmış ideolojik reflekslerle ya da iktidarlara teslimiyetin belirlediği tavırlarla yürütülen sendikacılığın, hem sendikal mücadeleye hem de ülkeye bir fayda sağlamadığı aşikardır.

Mevzilerimize hep birlikte sahip çıkabilmek dileğiyle…

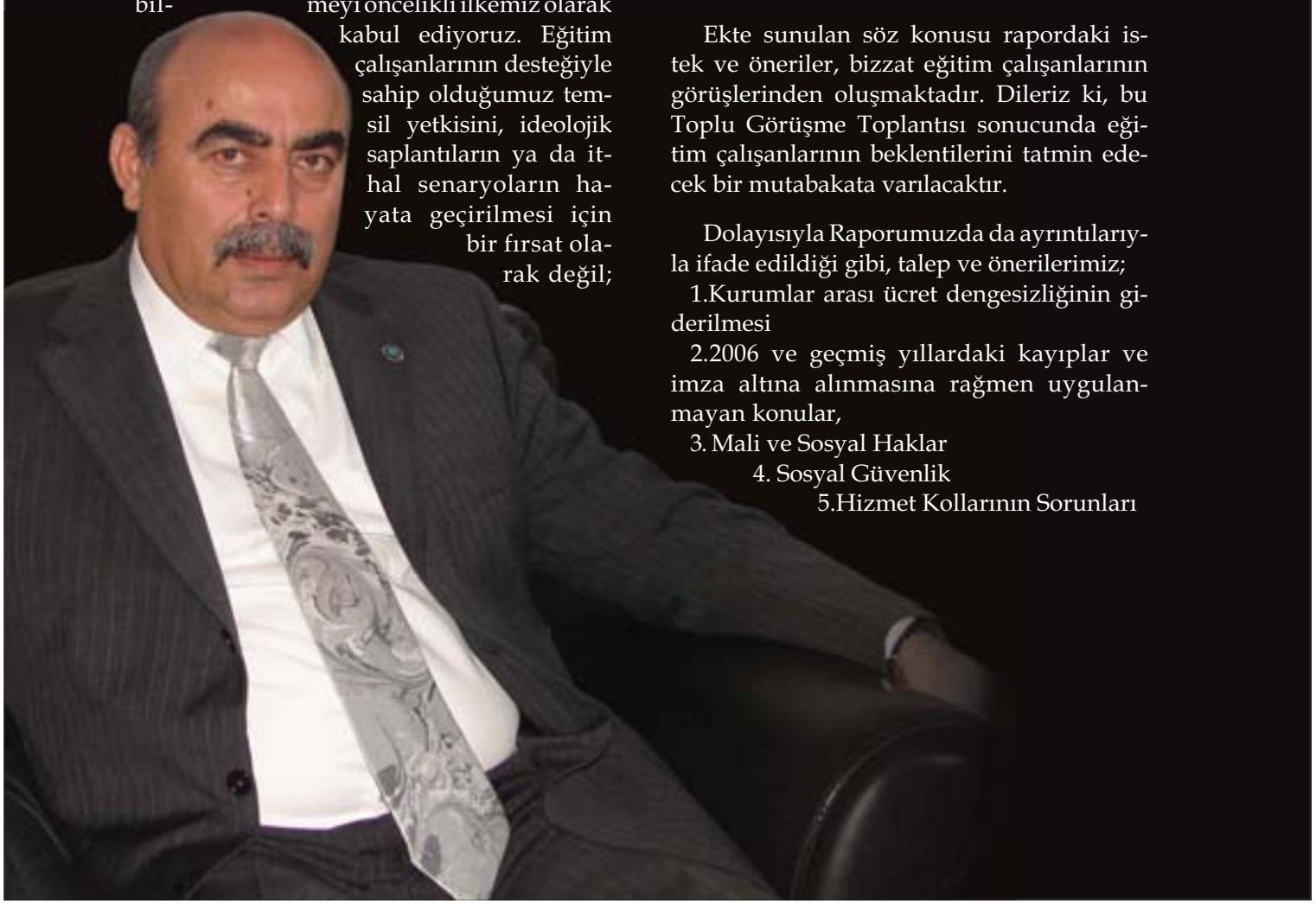
Talip GEYLAN

TOPLU GÖRÜŞME MASASI

4688 Sayılı Kamu Görevlileri Kanunu'nun yürürlüğe girmesinden itibaren bu yıl altıncı Toplu Görüşme yapılmaktadır.

Bu seneki görüşmelere Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu'nda temsil yetkisine sahip ve ülkemizin en büyük memur sendikası olarak katılıyoruz.

Sendika olarak Toplu Görüşme Toplantılarının gündemine; eğitim çalışanlarının beklenti ve görüşlerini olduğu gibi yansıtabilmeyi öncelikli ilkemiz olarak kabul ediyoruz. Eğitim çalışanlarının desteğiyle sahip olduğumuz temsil yetkisini, ideolojik saplantıların ya da ithal senaryoların hayata geçirilmesi için bir fırsat olarak değil; çalışanların yaşam standartının ve ülkemizdeki eğitim kalitesinin yükseltilmesi yolunda bir sorumluluk olarak görüyoruz.

Nitekim bu amaçla temsil yetkisini almış olduğumuz andan itibaren sistemli bir çalışma içerisine giren Merkez Yönetim Kurulumuz, Toplu Görüşme Toplantılarında görüşülecek konuların tespiti için bir taban araştırması yapılmasını kararlaştırdı. Daha sonra ise Toplu Görüşme tekliflerimizi oluşturduk.

Ekte sunulan söz konusu rapordaki istek ve öneriler, bizzat eğitim çalışanlarının görüşlerinden oluşmaktadır. Dileriz ki, bu Toplu Görüşme Toplantısı sonucunda eğitim çalışanlarının beklentilerini tatmin edecek bir mutabakata varılacaktır.

Dolayısıyla Raporumuzda da ayrıntılarıyla ifade edildiği gibi, talep ve önerilerimiz;

1. Kurumlar arası ücret dengesizliğinin giderilmesi
2. 2006 ve geçmiş yıllardaki kayıplar ve imza altına alınmasına rağmen uygulanmayan konular,
3. Mali ve Sosyal Haklar
4. Sosyal Güvenlik
5. Hizmet Kollarının Sorunları

a) Eğitim Çalışanlarının genel sorunları
b) Yardımcı Hizmetler ve Genel İdari Hizmetleri Personelinin sorunları
c) Üniversite çalışanlarının sorunları
d) Yurtkur çalışanlarının sorunları
6. Demokratik Haklar

olmak üzere altı ana başlık altında toplanmıştır.

Tartışılmaz bir gerçektir ki, mali ve sosyal haklar açısından eğitim çalışanlarının mevcut durumu hiç iç açıcı bir tablo ortaya koymamaktadır. Çalışanlar aldıkları ücretlerle, bırakınız mesleki ve kişisel anlamda kendilerini geliştirebilme imkanlarına sahip olmayı; asgari geçim standartını bile yakalayamamaktadırlar. Bu durum, ekonomik ve sosyal açıdan rahat olamayan eğitim çalışanlarının verimli bir eğitim ortamına yeterince katkıda bulunmalarını da engellemektedir. Dolayısıyla çalışanların insanca yaşayabilecekleri ve bilgi çağının gerektirdiği donanımlara sahip olabilecekleri bir ekonomik düzeye kavuşturulmaları gerekmektedir. Üye olmak için büyük gayret gösterdiğimiz ve standartlarımızı uydurmaya çalıştığımız AB ülkeleri ile ülkemizdeki eğitim çalışanlarının ekonomik koşullarını karşılaştırdığımızda ortaya çıkan tablo şu şekildedir: Ülkemizde üniversitelerimizde görev yapan bir profesör aile ve çocuk yardımı dahil aylık ortalama 1.644 euro alırken, AB ülkelerinde bu ücret 10 000-20 000 euro arasında değişmektedir. Araştırma Görevlilerimiz ortalama 674 euro ücretle çalışırken. AB ülkelerindeki emsalleri 4 000-7 000 euro ücret almaktadırlar. Yine üniversitelerimizde görev yapan bir memur aylık 489 euro ile geçinmeye çalışırken AB ülkelerindeki memurlar ise 2 000-3 000 euro ücret almaktadır. Hizmetlilerimiz aylık 478 euro ile yoksulluk sınırının altında yaşamaya çalışırken, AB ülkelerindeki emsalleri aylık 1800-3000 euro ücrete sahiptir. Görece yeni başlayan öğretmenlerimiz yıllık yaklaşık ortalama 7.056 euro ücretle çalışırken; göreve yeni başlayan öğretmenler Avrupa ülkelerinden İngiltere'de 28.769 euro, Almanya'da 37.718 euro, Yunanistan'da 23.700 euro, Lüksemburg'ta 46.306 euro yıllık ücret almaktadırlar.

Ayrıca çalışanların ücretleri zaman geçtikçe erimektedir. Enflasyon, döviz ve fiyat artışları karşısında çalışanların alım güçleri her geçen yıl biraz daha zayıflamaktadır. Örneğin. 2005 Ocak ayı ile 2006 Ocak ayını karşılaştırdığımızda; ücretlerde Euro karşısında. Müsteşarda %20, Hizmetli ve memurlarda %12, öğretmenlerde %15, Profesörlerde %19 Araştırma Görevlilerinde %16

oranında bir kayıp söz konusudur. Diğer gider kalemlerinde de benzer kayıplar ciddi oranları bulmuş durumdadır. Bu durum da göstermektedir ki, çalışanlara yapılan komik ücret artışları refah düzeyini artırmayı bir yana bırakın, mevcut standartı bile koruyamamaktadır. Yoksulluk sınırının 1300 YTL'yi geçtiği göz önüne alınarak ücretlerde yeni bir düzenlemenin yapılması kaçınılmazdır.

Kurumlar arası ücret dengesizliğinin giderilmesi tüm çalışanların ve hatta bugüne kadar iş başına gelen tüm iktidarların ortak arzusu olmuştur. Ancak bu zamana kadar bu konuda ciddi ve neticeye yönelik bir mesafe katedilememiştir. Bunun yanı sıra aynı kurumda görev yapan çalışanlar arasında da bir takım ayrıcalıklar yapılmaktadır. Örneğin MEB'da her öğretim yılı başında yalnız öğretmenlere olmak üzere "Eğitim Öğretime hazırlık ödeneği" verilmektedir. Eğitim çalışanlarının bir bütün olduğu; eğitimin, idarecisiyle öğretmeniyle, memuruyla, hizmetlisiyle ortak yürütülen bir kamu hizmeti olduğu unutulmamalıdır. Bundan dolayı söz konusu ödenek, tüm eğitim çalışanlarına (Üniversiteler ve YURT-KUR dahil olmak üzere) ve bir maaş tutarında verilmelidir. Yine aynı şekilde üniversite ödeneğinin de her düzeydeki akademik ve idari personel olmak üzere tüm üniversite çalışanlarına ödenmesi sağlanmalıdır.

Ücret adaletsizliği aylık ücretlerin yanı sıra diğer bir çok kalemde de görülmektedir. Özellikle Milli Eğitim Bakanlığına bağlı kurum ve okullarda görev yapan memur ve hizmetli çalışanların görev tanımları ve çalışma saatlerindeki belirsizliklerden dolayı fazla mesaileri ödenmemektedir. Ayrıca ek ders ücretleri konusunda yapılan son değişiklikle de kazanılmış bir takım haklar elden alınmış ve haksız uygulamalar hayata geçirilmiştir. Bu hususlarla alakalı detaylı ve teknik bilgiler raporumuzda ifade edilmiş bulunmaktadır.

Hiç şüphesiz ki; eğitim, bir ülkenin topyekün kalkınmasının itici gücü ve ön koşuludur. Dolayısıyla eğitime, yani insana yapılan yatırım geleceğe yatırım yapmak demektir. Eğitim politikaları, bir devlet politikası olarak ciddiyetle, planlı ve sağlıklı öngörülerle hazırlanmalıdır. Ancak, yıllardır üzülerek şahit oluyoruz ki; ülkemizde her hükümet, hatta her bakan değişikliğinde "Millî Eğitim Sistemi"miz yaz-boz tahtasına çevriliyor. "Millî Eğitim" ve Bakanlık, politikacılarımızın "Reform" icat etme arenasına dönüştürülüyor.

Yapılması gereken, "Türk Millî Eğitim"ine; partilerin ve bakanların politikaları yerine "Devlet Politikası" anlayışının hakim kılınmasıdır. Bakanlığı idare edenlerin ise, masa başı kararlarla değil taraflarla ve çalı-

Hiç şüphesiz ki; eğitim, bir ülkenin topyekün kalkınmasının itici gücü ve ön koşuludur. Dolayısıyla eğitime, yani insana yapılan yatırım geleceğe yatırım yapmak demektir. Eğitim politikaları, bir devlet politikası olarak ciddiyetle, planlı ve sağlıklı öngörülerle hazırlanmalıdır.

şanların temsilcileriyle görüş alışverişinde bulunarak icraat sergilemeleridir. Bu ilke doğrultusunda hayata geçirilmeyen uygulamalar neticesinde görüyoruz ki, eğitim hayatımızdaki aksaklıklar durmadan devam etmektedir. Örneğin MEB'nın yeterli alan araştırması yapmadan, çalışanların görüş ve önerilerini dikkate almadan yürürlüğe koyduğu kademeli Öğretmenlik uygulaması bu tip çalışmalara en bariz örnektir. Gerçekçi ve ihtiyaca cevap verecek kriterlerden yoksun olarak belirlenen bu sınıflandırma; bırakın öğretmenlerimizi teşvik ve memnun etmeyi, bilakis çalışanlar arasında huzursuzluk çıkaracak, öğretmen-idareci, idareciveli arasında bir takım rahatsızlıklar oluşturacak bir zemin hazırlamıştır. Sözkonusu sınıflandırmada beceri, liyakat, kıdem ve performans esas alınmadığı için uygulamanın amacı hasıl olmayacaktır. Bunun gibi hazırlanan yönetici ve öğretmen atama ve nakil yönetmelikleri de bir çok arazları içerisinde barındırmaktadır. Nitekim bakanlığın bir çok yönetmeliği ve uygulaması yargıdan dönmektedir. Bu noktada yapılması gereken, bilimsel, gerçekçi kriterlerle ve çalışanların temsilcileriyle istişare edilerek çalışmalar yapmaktır.

Ülkemiz eğitim hayatının en başlıca sorunlarından bir tanesi de derslik ve personel yetersizliğidir. Bakanlık yetkililerinin resmi açıklamalarına göre ülkemizdeki öğretmen açığı 90 bindir. Bu rakam, tekli öğretim ve öğrenci sayısı açısından ideal sınıflar düşünüldüğünde 180 binleri bulmaktadır. Öte yandan sınıf başına düşen öğrenci sayısı ülkemizde OECD ülkeleri ortalamasının iki katıdır. Ayrıca okullarımızın gelişen eğitim teknolojisi ve bilimsel gelişmelere paralel donanımlarla tesis edilmesi de diğer bir önemli konudur. Bu eksiklikler giderilmeden Türkiye'yi 21. yüz yıla taşımak ve çağdaş dünyayla rekabet edebilecek donanımlı bireylere kavuşturabilmek mümkün olamayacaktır. Pek tabi ki, tüm bunların yapılabilmesi için de eğitime ayrılan bütçenin ihtiyaçları karşılayabilecek oranlara yükseltilmesi gerekmektedir. Devlet bütçesinden eğitime ayrılan pay Danimarka'da yüzde 15.4, İzlanda da yüzde 14.7, Kore'de yüzde 17.7, Meksika'da yüzde 24.3, ABD de yüzde 17.1'dir. Dolayısıyla rekabet etmek zorunda olduğumuz gelişmiş

Eğitim politikaları, bir devlet politikası olarak ciddiyetle, planlı ve sağlıklı öngörülerle hazırlanmalıdır. ülkelerin ligine çıkmak istiyorsak bunun yolu eğitime gereken önemi vermemizden geçmektedir.

Milli Eğitim Bakanlığının öğretmen açığını gidermek için Sözleşmeli Öğretmen almasını kabul edemiyoruz. Atama bekleyen 190 bin öğretmen adayı dururken, sözleşmeli öğretmen alımı konusundaki ısrarcı tutum, hem hukuka hem de insan haklarına taban tabana zıttır. Bakanlık, öğretmen ihtiyacını sözleşmeli öğretmenler eliyle değil, kadrolu öğretmenler alarak karşılamalıdır. Zira yarınından emin olamayan ve sürekli baskı altında tutulan kadrolarla Türk Milli Eğitimini geleceğe taşımak mümkün değildir. 109 ülke arasında, eğitimde 70. sırada olan ülkemizde; eğitimi kendine güvenen ehil ellere vermek, eğitim çalışanlarının hayat standardını artırmak, özlük haklarına yönelik düzenlemeler yaparak, bunları çağdaş normlara uygun hale getirmek önemli bir yükümlülüktür.

Sözleşmeli personel alımı ile ilgili olarak hazırlanan kanun sözleşmeli personel uygulamasını geleceğe taşıyarak, diğer çalışanları da bu statünün içerisine çekmek amacını içermektedir. Atanan sözleşmeli öğretmen sayısının kadroludan fazla olması bunun en belirgin delilidir. Bu sistem mevcut çalışanlar için çok uzak olmayan bir gelecekte iş güvencesi, atama, tayin, görevde yükselme gibi konularda kazanılmış hakların kaybedileceği endişesini doğurmaktadır.

Sözleşmeli personel alımındaki esas amaç; Daha az ücretle personel çalıştırmak,

Çalıştırılan personeli, hiçbir kanuni güvence vermeden istediği yere göndermek; tayin, atama, görevde yükselme gibi haklar-

dan mahrum etmek, Hak iddia edemeyen, eleştiremeyen, düşünemeyen sadece amirlerinin talimatlarını uygulamaktan başka çaresi olmayan bir emir kulu ordusu yaratmak,

Milli eğitimin özelleştirilmesini sağlamak, Yandaş kayırmacılığına pirim vermektir.

Çalışanlar açısından hak ihlalleriyle dolu böyle uygulamayı Türk Eğitim-Sen olarak topyekün reddediyoruz.

Ülkemizde üniversitelerimizin yaşadıkları sorunlar da kamuoyunun malumudur. En başta kısır ve ideolojik tartışmalara malzeme edilen YÖK meselesi gelmektedir. YÖK hala büyük bir muamma olarak kamuoyu gündeminde yer almaktadır. Bir türlü çözümlenemeyen ve yılan hikayesine dönen YÖK sorunu yerinde saymaktadır. Toplumsal mutabakatı göz ardı eden hükümet, konunun üzerine yeterince eğilememiş durumdadır.

Bu seneki görüşmelere Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu'nda temsil yetkisine sahip ve ülkemizin en büyük memur sendikası olarak ikinci kez katılıyoruz.

Oysa YÖK'ün yeniden yapılandırılması ve meslek lisesi öğrencilerine uygulanan katsayı adaletsizliğinin giderilmesi öncelikli meselelerdir. Öğrencilerimizin motivasyonunu bozan bu eşitsizlik, kanayan bir yara haline gelmiştir.Ayrımcılık ve dışlayıcıhğın bir diğer adı olan katsayı adaletsizliği, zaman kaybetmeden düzeltilmelidir. Siyasi erkin yapması gereken, oy avcılığına soyunmadan, konunun tarafları ile masaya oturarak, toplumun bütün kesimlerini kucaklamak suretiyle yeni bir YÖK Kanun Tasarısını ülke gündemine getirmek olacaktır.

Çağın gereklerine uygun, ideolojik kaygılardan uzak, üniversite çalışanlarının sorunlarını ortadan kaldıracak ve tamamen bilimsel bir anlayış ve çalışanların da katkısı ile hazırlanacak bir YÖK kanunu ile eksiklikler giderilebilecektir.

Öte yandan üniversite çalışanlarının idari ve ekonomik sorunları çözüme kavuşturulmadan, istenen üniversite eğitiminin sağlanamayacağı açıktır. Aldığı ücretle aylık temel ihtiyaçlarını bile karşılayamayan bir akademisyenin kendisini geliştirmesini bekleyemeyiz.

Türk Eğitim-Sen'in yurt genelinde değişik branştaki 460 akademisyen üzerinde yaptığı anket sonuçlarına göre, çalışanların %82'si ekonomik nedenlerden dolayı alanları ile ilgili yayınları takip edemediğini belirtmektedir. Yine aynı ankette 850 öğrenciye sorulan "Üniversitede verilen akademik eğitim yeterli mi?" sorusuna, %71 oranında "Hayır" cevabı verildiği görülmektedir. Fiziki, ekonomik ve teknolojik imkanlardan yoksun bir üniversite ortamında sağlıklı bir eğitim verilemeyeceği ortadadır. Hükümet; politik manevraları bir yana bırakıp üniversite çalışanları ile öğrencilerin -çağın beklentileri doğrultusunda- ihtiyaçlarını tespit etmeli ve gereğini yerine getirmelidir.

Öğrenci başına bütçe ödeneğinin yıllara göre değişimi ise şöyle: 1981 yılında 4 milyon TL. iken, 1983 yılında 3 milyon 676 bin 47 TL., 1992 yılında 3 milyon 38 bin 91 TL., 2000 yılında 2 milyon 856 bin 98 TL., 2001 yılında 1 milyon 934 bin 81 TL., 2002 yılında 2 milyon 248 bin 46 TL., 2003 yılında ise 2 milyon 67 bin 30 TL.'dir. Öğrenci başına cari harcama ise 1981 yılında 1.487 ABD doları iken, 2003 yılında 969 dolara düşmüştür. YÖK'ün "Türk Yükseköğretiminin Bugünkü Durumu" adlı Kasım 2004 Raporunda bazı ülkelerde devlet üniversitelerindeki reel öğrenim ücretlerinin yapılan harcamalara oranı verilmiştir. Devlet üniversitelerindeki reel öğrenim ücretlerinin yapılan harcamalara oranı; Letonya'da yüzde 75, Bulgaristan'da yüzde 42, Avustralya'da yüzde 30, Şili'de yüzde 26, Jamaika'da yüzde 25, ABD ve

Filipinlerde yüzde 15, Kenya'da yüzde 12, Nepal'de yüzde 10, Tayland'da yüzde 5 iken, Türkiye, Macaristan ve Guetamala'da yüzde 2'dir.

Konsolide bütçeden yatırımlarından YÖK ve üniversitelere ayrılan pay, 1996 yılında yüzde 2.58, 1997 yılında yüzde 3.18, 2003 yılında yüzde 2.27, 2004 yılında yüzde 2.45, 2005 yılında yüzde 3.34, 2006 yılında yüzde 3,35, 2007 yılında ise yüzde 3.21'dir. GSMH'den üniversitelere ayrılan pay ise, 1996 yılında yüzde 0.62, 1997 yılında yüzde 0.69, 2003 yılında yüzde 0.94, 2004 yılında yüzde 0.86, 2005 yılında 1.07, 2006 yıllarında 1.04, 2007 yılında ise1.05'dir Dolayısıyla standartı yüksek ve gelişmiş ülkelerdeki emsalleriyle yarışabilecek bir üniversite eğitimi için, üniversitelere ayrılan bütçe payının artırılması gerekmektedir.

OECD ülkelerinde ortalama olarak mezuniyet yaşındaki bireylerin yüzde 34.8'i üniversiteleri ve benzer diplomalar veren diğer kurumları kapsayan A seviyesindeki yükseköğretimi bitirmektedir. Bu rakam Hollanda'da da yüzde 40.2, İzlanda'da da yüzde 50, Finlandiya'da yüzde 47, Danimarka'da yüzde 45, Yeni Zellanda'da yüzde 48.4, İngiltere'de yüzde 38.3 iken, Türkiye'de 10.8'dir.

OECD ülkelerinin birçoğunda istihdam oranları eğitim düzeyi ile birlikte artmaktadır. Eğitimli nüfusunu istihdam etmede en başarılı ülke yüzde 91 ile İsviçre'dir. Yükseköğrenim görmüş olanlarda istihdam oranı İzlanda'da da yüzde 87, Norveç'te yüzde 80, Danimarka'da yüzde 79, Japonya ve Hollanda'da yüzde 75'dir. Türkiye'de ise bu oran yüzde 54'tür.

Yine yaptığımız araştırmalara göre; Buna göre Türkiye'de okul öncesinde(3-5 yaş) 3 milyon 322 bin 151, ilköğretimde(6-13 yaş) 407 bin 70, ortaöğretimde(14-16 yaş) ise 601 bin 283 öğrenci okula gitmiyor. Okula gitmesi gereken öğrenci sayısı 19 milyon 205 bin iken; şu anda sadece 14 milyon 878 bin 496 öğrenci okula devam ediyor. Yani **tam 4 milyon 330 bin 504 öğrenci ders sıralarındaki yerini alamıyor. Bu öğrencilerin 2 milyon 486 bin 554'ünü de kız öğrenciler oluşturuyor.**

Okullaşma oranları ise Türkiye'de OECD ülkelerine göre düşüktür. Türkiye'de okullaşma oranları okul öncesinde yüzde 24, ilköğretimde yüzde 90.1, genel ortaöğretimde yüzde 34.7, mesleki ve teknik ortaöğretimde ise yüzde 21.8'dir. OECD ülkelerinde okul öncesinde (3-4 yaş) yüzde 66.3, ilköğretimde (5-14 yaş) yüzde 98.3, ortaöğretimde (15-19) ise yüzde 80.5'tir.

Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolunda faaliyet gösteren sendikaların öncelikli görevi, eğitim çalışanlarının hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmektir. Daha iyi bir eğitim için, eğitim sistemine katkıda bulunmakda doğaları gereğidir. Ayrıca sendikalar, temsil ettikleri kesim ve toplumu ilgilendiren her türlü gelişme karşısında da toplumun çıkarları doğrultusunda, toplum adına taraf olmak gibi bir sorumluluk taşırlar. Öte yandan sendikalarımız hizmet kolları ile ilgili konularda tespit ve alternatif proje üreterek kamuoyuna ve yöneticilere yol göstermeye çalışmaktadır. Ancak, bu zamana kadar başta Milli Eğitim Bakanlığı, YÖK ve üniversite yönetimleri olmak üzere kurum yöneticilerinin; daha iyi bir eğitime kavuşmak, iş barışı içerisinde huzurlu bir çalışma ortamı oluşturabilmek ve çalışanlardan azami düzeyde verim alabilmek için sendikalarla işbirliğini ilke edinmeleri gerekmektedir.

Eğitim sistemimizin ve eğitim çalışanlarının durumu ve teknik olarak yapılması gerekenler raporumuzda ayrıntılarıyla ifade edilmiştir.

Diliyoruz ki, bu Toplu Görüşme süreci özlenen bu seviyenin yakalanması için bir fırsat ve yönetenler, çalışanlar ve onların temsilcilerinin işbirliği için bir başlangıç oluşturur.

GREV VE TOPLU SÖZLEŞME

İsmail KONCUK
Türk Eğitim-Sen Genel Sekreteri

15 Ağustos 2007 tarihinde memur toplu görüşmelerinin 6.sı yapılıyor. Memur sendikaları 6.sı yapılan bu toplu görüşmelere yine ciddi şekilde hazırlandılar. Bilhassa, 11 Hizmet Kolunun 8' inde yetkili olan Türkiye Kamu Sen ve bağlı sendikalar toplu görüşmeleri her zaman ciddiye almış, üst düzey bir hazırlık içinde olmuşlardır.

Türkiye Kamu Sen ve bağlı sendikaların 2002 yılından bu yana yaptığı hazırlıkları ve oluşturduğu dosyaları incelemek, Türkiye Kamu Sen'in memur problemlerine yönelik bilgi birikimini ve ciddiyeti gözler önüne serecektir. Türkiye Kamu Sen'in toplu görüşmelerde yıllardır ortaya koyduğu samimiyeti ve ciddiyeti hükümetlerde görmek bugüne kadar mümkün olmamıştır.

Bütün Toplu Görüşmelerde, Hükümetler memur sendikalarının, memurlar adına ileri sürdüğü ekonomik ve sosyal taleplerine kayıtsız kalmış, kabul ettiği ve mutabakat altına alınan sosyal taahhütlerini bile yerine getirmemiştir. Hükümetlerin bu gayri ciddi tutumunun asıl sebebi 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nda bulunan eksikliklerdir. Esasen 4688 sayılı Kanun gereği oluşturulması gereken kurullar bile işlerlik kazanamamıştır. Bunlardan bazılarını açıklamak istiyorum.

"Yüksek İdarî Kurul 4688 sayılı Kanun/ MADDE 21. – Kamu görevlilerinin hak, ödev ve çalışma koşullarının düzenlenmesi ve kanunların kamu görevlilerine eşit uygulanmasına yönelik kararların alınması için yapılacak toplu görüşmelere esas olmak üzere Kamu İşveren Kuruluna görüş bildirmek ve toplu görüşmelerde belirlenen mutabakat metinlerinin uygulanmasını izlemek amacıyla Yüksek İdari Kurul oluşturulur.

Yüksek İdarî Kurul, Başbakanlık Müsteşarının başkanlığında, aşağıda belirtilen kamu işveren temsilcileri ile bünyesinde üye sayıları itibariyle en çok kamu görevlisini bulunduran konfederasyonlardan ilk üçünün üyeleri oranında seçecekleri onbeş temsilciden oluşur.

Bu Kurulda yer alacak kamu işveren temsilcileri şunlardır:

a. Bakanlıklar ve diğer kamu kurum veya kuruluşlarının müsteşarları.
b. Devlet Personel Başkanı.
c. Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanı.
d. İçişleri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürü.
e. Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürü.
f. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Çalışma Genel Müdürü.
g. Bağımsız başkanlıkların başkanları.
h. Kamu işveren sendikası.

Kurul, zorunlu durumlar dışında yılda en az bir kez toplanır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, sendika ve konfederasyonların üye sayıları, dağılımları ve bunlara ilişkin diğer bilgileri içeren raporu Kurula sunar."

"Toplu görüşmelerde belirlenen mutabakat metinlerinin uygulanmasını izlemek amacıyla Yüksek İdari Kurul oluşur." hük-

müne rağmen, Kurul'un bu görevi nasıl yapacağı, uygulanmayan mutabakat konularında bir yaptırımının olduğu, bugüne kadar yapılan çalışmalarda görülmemiştir.

"Kurum idarî kurulları 4688 sayılı Kanun/MADDE 22. – Kurum düzeyinde kamu görevlilerinin çalışma koşulları ve kanunların kamu görevlilerine eşit uygulanması konularında görüş bildirmek üzere, eşit sayıda kamu işveren vekili ile en çok üyeye sahip sendikaca, üyeleri arasından belirlenen temsilcilerin katıldığı kurum idarî kurulları oluşturulur. Bu kurullar yılda iki kez toplanır."

Yılda iki kez toplanan Kurum İdari Kurulu'nda alınan kararların bir çoğu kağıt üzerinde bir karar olmaktan ileri gidememiştir. Kararların altında imzası olan bürokratlar bile, kendi yetkilerinde olan bir çok kararı uygulamak için adım atmamıştır. Siyasetçiyi aşan sendikaların, bürokratları aşamadığını, alınan bir çok kararın uygulanmasında siyasetçiden çok bürokrat engeli olduğunu söylemek, abartılı bir tespit olmasa gerek. Dolayısıyla Kurum İdari Kurulları da yetrli işlerlik kazanan kurumlar haline gelememiştir. Çalışma hayatını ilgilendiren bir çok problemin masaya yatırıldığı Kurum İdari Kurulu Kararları bağlayıcı bir özelliğe kavuşamamış, bırakınız kanuni bağlayıcılığı, bürokratların gayri ciddi yaklaşımları sebebiyle ahlaken bile bağlayıcı olamamıştır.

"Uyuşmazlığın tespiti, çözümü ve Uzlaştırma Kurulu 4688 sayılı Kanun/MADDE 35. – Toplu görüşmenin tamamlanması için öngörülen süre içinde taraflar anlaşamazlarsa, taraflardan biri üç gün içinde Uzlaştırma Kurulunu toplantıya çağırabilir.

Uzlaştırma Kurulu, Yüksek Hakem Kurulu Başkanının başkanlığında; Üniversitelerarası Kurul tarafından, fakültelerin çalışma ekonomisi, iş hukuku, idare hukuku ve kamu maliyesi bilim dallarından seçilecek birer üye olmak üzere dört öğretim üyesinden oluşur. Bu üyeler, siyasî partilerin merkez karar ve yürütme kurullarında görev alamazlar. Üyeler iki yıl için seçilirler. Süresi biten üyeler yeniden seçilebilir. Kurulun sekretarya işleri Devlet Personel Başkanlığınca yürütülür.

(Değişik:06/07/200425514 S.Resmi Gazete, -5198/6. md.) Toplu görüşme çalışmaları ile Uzlaştırma Kurulu çalışmalarına katılacak olanların ağırlama, yolluk ve gündelikleri ile toplantı ücretleri Devlet Personel Başkanlığı bütçesine konacak ödenekten karşılanır.

Uzlaştırma Kurulu, uyuşmazlık konularını inceler, gerektiğinde toplu görüşme taraflarının temsilcilerini dinler ve beş gün içinde kararını verir. Kararlar salt çoğunlukla alınır.

Her toplantı günü için Uzlaştırma Kurulu Başkanına 1100, üyelere 1000 gösterge rakamının 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 154 üncü maddesi uyarınca belirlenen aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarda toplantı ücreti ödenir.

Uzlaştırma Kurulunun kararına tarafların katılması durumunda, bu karar mutabakat metni olarak Bakanlar Kuruluna sunulur. Tarafların Uzlaştırma Kurulu kararına katılmaması durumunda anlaşma ve anlaşmazlık konularının tümü taraflarca imzalanan bir tutanakla belirtilerek Bakanlar Kuruluna sunulur."

Bugüne kadar uzlaşmazlık konusu haline gelen ve Uzlaştırma Kurulu'nun karar verdiği hiç bir hüküm hükümetler tarafından kabul edilmemiştir. İşçi sendikalarının uyuşmazlığın giderilmesi amacıyla başvurduğu Yüksek Hakem Kurulu benzeri bir kurul hüviyetinde olması gereken Uzlaştırma Kurulu şekli bir kurul olmaktan öteye gidememiştir.

Yüksek Hakem Kurulunun kararının niteliği:

2822 sayılı Kanun/Madde 55 - Yüksek Hakem Kurulu kararları kesindir ve toplu iş sözleşmesi hükmündedir.

Görüldüğü üzere Yüksek Hakem Kurulu kararları bağlayıcıdır ve toplu iş sözleşmesi hükmündedir.

Yüksek İdari Kurul, Kurum İdari Kurulu ve Uzlaştırma Kurulu kararlarının bağlayıcı bir özelliğe kavuşması için her toplu görüşmede mücadele edilmektedir. 2007 yılında yapılan toplu görüşmelerde de bu konular talep olarak ortaya konulacaktır. Ancak, esas çözüm Toplu Sözleşme ve Grev hakkını elde edebilmektedir.

Bugünkü mevzuat çerçevesinde toplu sözleşme yapmak mümkünmüdür?

"2. SENDİKAL HAKLAR VE AB HUKUKU

Katılım görüşmelerinde 35 konu ele alınacaktır. Bu konuların 19. sırasında "sosyal politika ve istihdam" yer almakta ve sendikal haklar burada görüşülmektedir. Sendikal haklar konusunda yapılması gereken çalışmaları yalnızca AB müktesebatı çerçevesinde düşünmek doğru değildir. Müktesebatın yanı sıra, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) sözleşmelerini, Avrupa Topluluğu anlaşmalarını ve İlerleme Raporlarını temel dayanak olarak kabul etmeliyiz. Bu çerçevede Avrupa Sosyal Şartı, Uluslararası Çalışma Örgütünün "Sendika Özgürlüğü ve Örgütlenme Hakkının Korunmasına İlişkin 87 sayılı Sözleşmesi", "Örgütlenme ve Toplu Pazarlık Hakkı Prensiplerinin Uygulanmasına İlişkin 98 sayılı Sözleşmesi" ve "Kamu Hizmetinde Örgütlenme Hakkının Korunmasına ve İstihdam Şartlarının Belirlenmesi Yöntemlerine İlişkin 151 sayılı Sözleşmesi" sendikal hak ve özgürlüklerin çerçevesini belirlemede önemli dayanaklardır. Aynı zamanda denetim organları kararları da sendikal hak ve özgürlüklerin çerçevesini belirleyen unsurlardır. Bu bağlamda AB'ye uyum sürecini sendikal olarak ele almak için öncelikle altına imza attığımız ILO sözleşmelerine uyum sağlamamız gerekmektedir

5.SONUÇ

1 Temmuz 1999'da yürürlüğe giren Gözden Geçirilmiş Avrupa Sosyal Şart'ını (GGASŞ), Türkiye 6 Ekim 2004 tarihinde imzalamıştır. Şart'ın sendikal hak ve özgürlüklerle ilgili 5. ve 6. maddeleri çok önemlidir. Daha önce de bu maddeleri onay dışı bırakan Türkiye, 7 Şubat 2005 tarihli ve 571 sayılı Başkanlığa gönderilerek onay süreci başlatılan sözleşmenin 5. ve 6. maddeleri onay dışı bırakmaktadır.

Şart'ın 5. maddesi örgütlenme (sendika) hakkının tüm çalışanlara ayrım gözetmeden verilmesi gerektiğini söylemektedir. Avrupa Sosyal Haklar Komitesi kararlarına göre "çalışanlar" kavramı sadece fiili olarak çalışanları değil, aynı zamanda emeklileri, evde çalışanları ve işsizleri de içine alan bir durumdur. Dolayısıyla sadece çalışanlar değil yukarıda sayılan kesimlerde sendika kurma hakkına sahiptirler. Mesela ülkemizde yasak olan emeklilerin sendika kurma hakkı Komite kararlarınca verilmiştir.

Ayrıca 5. madde güvenlik görevlilerinin örgütlenmesini yerel mevzuata bırakmıştır. Burada polis ve askerlere örgütlenme yasağı getirildiği düşünülmektedir. Oysa dene-

Bütün Toplu Görüşmelerde, Hükümetler memur sendikalarının, memurlar adına ileri sürdüğü ekonomik ve sosyal taleplerine kayıtsız kalmış, kabul ettiği ve mutabakat altına alınan sosyal taahhütlerini bile yerine getirmemiştir.

tim organları kararları, polislerin ekonomik ve sosyal haklarını korumak için sendikalar kurma ve sendikalara üye olma haklarını Şart'a uygun saymaktadır. Silahlı kuvvetler mensubu askerlerin sendika kurma ve sendikalara üye olması yönündeki yasakların Şart'a uygun olduğu denetim organı kararlarında yer almaktadır.

Toplu pazarlık hakkının hiçbir ayrım gözetilmeden verilmesi Şart'ın 6. maddesinde düzenlenmiştir. Ülkemizde memurlara verilmeyen toplu pazarlık hakkı, Şart'a aykırılık taşımaktadır. Bu maddeyle grev hakkının iş kolu ayrımı ve çalışanların statüleri dikkate alınmadan bütün çalışanlara verilmesi gerektiği düzenlenmiştir. Ülkemizde işçiler açısından grevin yasak olduğu işler ve iş kollarının olması grev hakkını kısıtlamaktadır. Aynı zamanda memurların grev haklarının olmaması Şart'a aykırılık taşımaktadır. Denetim organları kararlarına göre elçilerin, yargıçların, yüksek yöneticilerin, silahlı kuvvetlerin ve polisin grev hakkının kısıtlanabileceği öngörülmektedir. Bunun dışında kalan tüm çalışanların grev haklarının olması Şart'a uygunluk taşımaktadır.

Sendikal hak ve özgürlükler açısından uluslararası hakların yerel uygulamaları sendikaların bu konular üzerinde çaba sarfetmelerine bağlıdır. Yasal süreçleri takip etmek ve bu konularla ilgili fiili yargı süreçleri başlatmak hakların uygulanabilmesi bakımından önemlidir. Ayrıca bu konularda toplumsal bilinç oluşturma adına çalışmalar yürütmek ve Yargıçları bu konularda duyarlı hale getirmek sendikaların görevi olmalıdır. Bütün bunların yanında hükümetlere düşen görev ise altına imza attıkları sözleşmelerin uygulanmasını sağlamaktır. .(Tarkan ZENGİN-SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER BAKIMINDAN AVRUPA SOSYAL ŞARTI)"

Milletlerarası andlaşmaları uygun bulma

ANAYASA/MADDE 90. – Türkiye Cumhuriyeti adına yabancı devletlerle ve milletlerarası kuruluşlarla yapılacak andlaşmaların onaylanması, Türkiye Büyük Millet Meclisinin onaylamayı bir kanunla uygun bulmasına bağlıdır.

Ekonomik, ticarî veya teknik ilişkileri düzenleyen ve süresi bir yılı aşmayan andlaşmalar, Devlet Maliyesi bakımından bir yüklenme getirmemek, kişi hallerine ve Türklerin yabancı memleketlerdeki mülkiyet haklarına dokunmamak şartıyla, yayımlanma ile yürürlüğe konabilir. Bu takdirde bu andlaşmalar, yayımlarından başlayarak iki ay içinde Türkiye Büyük Millet Meclisinin bilgisine sunulur.

Milletlerarası bir andlaşmaya dayanan uygulama andlaşmaları ile kanunun verdiği yetkiye dayanılarak yapılan ekonomik, ticarî, teknik veya idarî andlaşmaların Türkiye Büyük Millet Meclisince uygun bulunması zorunluğu yoktur; ancak, bu fıkraya göre yapılan ekonomik, ticarî veya özel kişilerin haklarını ilgilendiren andlaşmalar, yayımlanmadan yürürlüğe konulamaz.

Türk kanunlarına değişiklik getiren her türlü andlaşmaların yapılmasında birinci fıkra hükmü uygulanır.

Usulüne göre yürürlüğe konulmuş milletlerarası andlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamaz. (Ek cümle: 7.5.2004-5170/7 md.)Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası andlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası andlaşma hükümleri esas alınır.

Görüldüğü üzere, ülkemizin imzaladığı Uluslararası Sözleşmeler Anayasa'nın 90. Maddesi gereği kanun hükmündedir. Dolayısıyla, Memurların Toplu Sözleşme yapması, Tarkan ZENGİN'in de tespit ettiği üzere mümkündür. Bu konuda, başta sendikalar olmak üzere, bütün kamu çalışanlarının istekli olması, mevcut sendikal hakları kullanarak her türlü demokratik mücadeleyi ortaya koymaları şarttır.

2007 TOPLU GÖRÜŞME TEKLİFLERİ

1- KURUMLARARASI ÜCRET DENGESİZLİĞİNİN GİDERİLMESİ

- Anayasamızın 10 uncu maddesinde; "… Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz." denilerek, "Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar." şeklinde hüküm bulunmaktadır.

Ayrıca, Anayasamızın 55 inci maddesinde ise, "Ücret emeğin karşılığıdır. Devlet, çalışanların yaptıkları işe uygun adaletli bir ücret elde etmeleri ve diğer sosyal yardımlardan yararlanmaları için gerekli tedbirleri alır.

Asgari ücretin tespitinde çalışanların geçim şartları ile ülkenin ekonomik durumu da göz önünde bulundurulur." denilmektedir.

Anayasa Mahkemesi'nin, 10 uncu madde ile ilgili yorumu ise, aynı hukuksal durum içerisinde olanların aynı hukuksal durum içerisinde değerlendirilmesinin, farklı hukuksal durum içerisinde olanların ise, farklı hukuksal durum içerisinde değerlendirilmesinin, gerektiği şeklindedir.

Ücret seviyelerinin düşüklüğü yanında, kamu çalışanları arasında büyük bir ücret adaletsizliği yaşanmaktadır. Kamudaki ücret adaletsizliğini dört başlıkta toplayabiliriz:

• En düşük ücretle en yüksek ücret arasındaki makas farkının büyüklüğü,
• Eşit işe eşit ücret ödenmemesi,
• Kamu kurumları arasındaki ücret farklılıkları,
• Nöbet ve fazla çalışma ücreti,

Kamuda aylık ve ücret sistemi temel olarak aylık gösterge tablosu, ek gösterge tablosu, taban aylığı, kıdem aylığı ve katsayıdan oluşmaktadır. Ancak sistem enflasyona yenik düşmüştür. Bu nedenle de farklı ödeme rejimleri oluşturulmuştur.

Bugün ülkemizdeki ücret sistemi, 15 dereceli bir aylık gösterge tablosu ve özel hizmet tazminatı, makam, görev, temsil tazminatları ve yan ödeme türlerini gösteren tablolarla birlikte yürütülmektedir. Bu tablolarla birlikte, kamuda 100'den fazla farklı ödeme şekli ortaya çıkmaktadır. Yan ödemelerin ve tazminatların uygulanması sonucunda kimi zaman tazminatlar ve ödemeler, görev üzerinden alınan aylığın 5-10 katı fazlasına çıkmaktadır. Kamu kurumlarının ücret yapıları itibarı ile bazı kurumlarda görev yapmakta olan kamu çalışanları bu ödemelerden faydalanırken, kimi kurumlarda çalışanlar faydalanamamaktadır. Bu durumda farklı kurumlarda çalışan ancak aynı işi görmekte olan kamu görevlilerine farklı ödeme tarifesi uygulanmaktadır. Bu yüzden de kamuda kurumlar arasında büyük ücret farklılıkları oluşmaktadır.

Ödeme sisteminin karmaşık yapısı, aynı kamu kurumunda görev yapanlar için de farklı uygulamalar getirebilmektedir. Kurumlar arasında olduğu gibi kurum içinde de değişik ödeme sistemi uygulanmasından dolayı en düşük ücret alan kamu çalışanı ile kurum içindeki yan ödeme ve tazminatlardan faydalanan ve en yüksek ücreti alan kamu çalışanı arasında büyük bir fark oluşmaktadır.

Ayrıca, şu anda kamuda uygulanmakta olan fazla çalışma saat ücretleri, memur ve sözleşmeli personeller için 657 sayılı Kanunun 178. ve 399 sayılı KHK'nm 30. maddesine istinaden saat başına brüt 85, net 71 kuruş olarak uygulanmaktadır. Bu, kamuda fazladan çalışarak fedakarlık gösteren kamu görevlilerine adeta ceza ve zorla çalıştırma niteliğindedir.

Fazladan çalışmaların normal saatlerde, hafta sonu, bayram, resmi tatiller ve gece saatlerinde yapılmasına bağlı olarak değiş-

Anayasamızın 10 uncu maddesinde; "...Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz." denilerek, "Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar." şeklinde hüküm bulunmaktadır.

şen bir düzenlemenin bir an önce yapılması gerekmektedir. Özellikle fazla çalışmalarda uygulanacak ücretin, brüt maaşın saat başına düşen tutarına çekilmesi bir gerekliliktir.

Ülkemizde çıplak ücretler üzerinden yapılan hesaplamada en düşük ücretli memur ile en yüksek ücret alan memur arasında yaklaşık 6 kat fark oluşmaktadır. Ödenen tazminatlarla bu fark 20 katına kadar çıkmaktadır. Oysa bu oran Finlandiya'da 2,5, Fransa'da 2,3, Hollanda'da 2,2 ve İsveç'te 1,9 katı kadardır.

Bütün bunların yanısıra kamuda çalışan bir işçi ücreti ile memur maaşı arasında da büyük dengesizlikler oluşmuş, yapılan ücret artışları bu farkın derinleşmesine neden olmuştur. 2007 yılı için memur maaşlarına ortalama % 4,5 ile % 6 arasında değişen oranlarda zam yapılırken; işçi ücretlerine seyyanen 140 YTL, 900 YTL'nin altında ücret alanlara ise 190 YTL zam yapılmış ayrıca tüm sosyal yardımlar ve ödemeler de % 10 oranında artırılmıştır. Buna göre 2007 yılı temmuz ayı itibarı ile en düşük memur maaşı 730 YTL ve ortalama memur maaşı ise 1007 YTL olmuştur. Ancak aynı dönemde kamuda çalışan 10. derece vasıfsız bir kadrolu işçinin giydirilmiş ücreti 1350 YTL, ortalama kamu işçisinin maaşı ise 1869 YTL olarak belirlenmiştir.

Bu nedenle kamuda aynı işi yapan, aynı kadro ve unvana sahip çalışanların aynı ücreti almasının yanında, kamu sektörü genelinde de ücret adaletinin sağlanması için gerekli çalışmalar ivedilikle yapılmalıdır.

-Yukarıda saydığımız aksaklıkların giderilmesi için;

-Denge tazminatının kapsamının genişletilerek, tutarının artırılması,

- 631 Sayılı KHK kararlarının tüm kamu görevlilerini kapsayacak şekilde genişletilmesi,

-Özel hizmet tazminatlarının yeniden düzenlenerek ortaya çıkan adaletsizliklerin giderilmesi,

-En düşük dereceli memur maaşı ile

en yüksek devlet memurun maaşının makul düzeye getirilmesi için, seyyanen yada düşük dereceli memur maaşlarına yüksek oranda artış yapılması uygulamasına devam edilmesi,

-Döner sermaye ve ek ödeme uygulamasının adil bir şekilde yeniden düzenlenmesi,

-Harcırah ödemelerinin yeniden düzenlenmesi,

-Nöbet ve fazla çalışma ücretlerinin eşit, adil ve günün şartlarına göre düzenlenmesi gerekmektedir.

2- 2006 VE GEÇMİŞ YILLARDAKİ KAYIPLAR VE İMZA ALTINA ALINMASINA RAĞMEN UYGULANMAYAN KONULAR

- Geçmiş dönemlerde yapılan toplu görüşmelerde taraflarca kabul edilen ancak bugüne kadar uygulanmayan konular uygulamaya konulmalıdır.

- Enflasyon kayıpları çalışanlara ödenmelidir.

3- MALİ VE SOSYAL HAKLAR

- 631 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 11. maddesi 2. fıkrası gereğince; personelin görev, yetki, derece ve sorumlulukları dikkate alınarak üst sınır olan 10.000 puana kadar Şube Müdürü ve daha alt kademede görev yapan ve 5 yılını dolduran personele görev tazminatı ödenmelidir.

- Açlık sınırının 860YTL olduğu dikkate alınarak, en düşük devlet memuru maaşı 1130 YTL'ye çıkarılmalıdır.

- Eğitim-öğretim hizmetlerinde görevli olanların ek göstergeleri en düşük 800, en yüksek 3600 olmalıdır.

- Sendika üyelerine ödenen 5 YTL 35 YTL'ye çıkarılmalıdır.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun Ek Gösterge ile ilgili (I) sayılı cetvele "Yardımcı Hizmetler Sınıfı" bölümü açılarak, bu hizmet sınıfında görev yapanlara ek gösterge verilmelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 207. maddesindeki 2500 gösterge, 6000 göstergeye yükseltilerek doğum yardımı 262.38 YTL'ye çıkarılmalıdır.

-657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 208. maddesi (ölüm yardımı): "Memurun ölümü halinde en yüksek devlet memuru maaşının 2 katı tutarı 3 katına, memurun bakmakla yükümlü olduğu eş ve çocukları ile anne ve babasının ölümü halinde 2 katı tutarında ölüm yardımı ödenir" şeklinde düzenlenmelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 176. maddesindeki 140 göstergenin 01/01/2008'den itibaren 280'e, gece ücretinin 01/07/2008'den itibaren 300'e çıkartılarak ek ders ücretleri günün şartlarına uygun hale getirilmelidir.

- Eğitim-Öğretim Hizmetleri Sınıfında görev yapan personele ödenen eğitim-öğretim tazminatı 1 ve 2. derecede %100'den %180'e, 3 ve 4. derecede %95'den %170'e, 5 ve daha alt derecelerde %85'den %160'a yükseltilmelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 152. Maddesi (B) fıkrasındaki Kariyer Hizmetleri Tazminatı;

a) %40 ibaresi %100'e,

b) %20 ibaresi %80'e yükseltilerek, uzman ve başöğretmenlik unvanına yakışır bir ücret ödenmelidir. Ayrıca, öğretmenlik kariyer basamakları sınavı kaldırılıp, 15 yıl hizmeti olan öğretmenlere uzman, 20 yıl hizmeti olan öğretmenlere de başöğretmen unvanı verilmelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 152. Maddesi (B) fıkrasındaki İlave Eğitim Öğretim Tazminatı %15 ibaresi %50'ye, %10 ibaresi %40'a yükseltilmelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 178. maddesinde değişiklik yapılarak, Milli Eğitim Bakanlığı çalışanlarından şoför, memur, hizmetli, teknisyen, VHKİ, gece bekçisi ve aşçılara ayda 90 saat fazla çalışma ücreti ödenmelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 202. maddesi gereğince çalışmayan eşe ödenen 1500 gösterge 4000'e yükseltilmelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 202. maddesine göre ödenen çocuk yardımı;

a) 0-7 yaş için 2000 gösterge,

b) 7 yaş ve üstü için 3000 göstergeye yükseltilerek, okula giden çocuğun en az bir aylık okul masraflarının karşılanması sağlanmalıdır.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 123. maddesine göre verilen ödülün, devlet memurunun eline geçen (ödül aldığı aydaki zam ve tazminatlar dahil net tutar) üzerinden ödeme yapılması için düzenleme yapılmalıdır.

- 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanunu'nun Ek 70. maddesindeki;

a) %40 oranı %80'e,

b)%70 oranı %120'a yükseltilerek, emekli maaş ve ikramiyesinin artırılması sağlanmalıdır.

- Çalışanların gelir vergisi 1. dilimindeki 0-7500,00 YTL olan tutarı, 0-15.000,00 YTL olarak düzeltilmelidir.

- Denge tazminatları artırılarak devam etmeli, 01/01/2008 tarihinden itibaren 150 YTL'ye ve 01/07/2008 tarihinden itibaren de 200 YTL'ye çıkarılmalıdır.

- Bölüm şeflerinin ders dışı hazırlık ve

planlama saatleri artırılmalı, bölüm şefliğinde geçen süreler yönetim kademesinde geçmiş kabul edilmelidir.

- İkinci kademe öğretmenleriyle sınıf öğretmenlerinin maaş karşılığı girmek zorunda oldukları ders saatleri 15 saatte eşitlenmelidir.

- Ders dışı çalışmalarda birden fazla etkinlik yapanların yaptığı bütün çalışmalardan ücret almaları sağlanmalıdır

- Veli toplantılarında görevli olan öğretmen ve yöneticilere günlük 6 saat ek ders ücreti verilmeli, diğer personele fazla çalışma ücreti ödenmelidir.

- Öğretmenler girdikleri ders saati sayısına göre 5473 sayılı Kanun'la değiştirilen 657 sayılı Kanun'un 176. maddesi gereği tüm öğretmenlere 10/1 oranında verilen Ders Dışı Hazırlık ve Planlama ücretleri okulun, branşın özelliklerine, temin güçlüğü kriterlerine göre yeniden düzenlenmeli ve hak kaybına uğrayan öğretmenlere kaybettikleri haklar iade edilmelidir.

- İkili eğitim veren okul kurum idarecilerine ayrıca ücret verilmelidir.

- Ek ders ücretlerinin ödenek beklemeksizin maaş gibi ödenmesi sağlanmalıdır.

- Yüksek Lisans yapan öğretmenlere %25, doktora yapan öğretmenlere %40'lık artı olarak verilen ek ders ücreti kayıpları iade edilmelidir.

- 5473 sayılı Kanun'la 439 sayılı Kanun'da değişiklik yapılarak atölye ve meslek dersleri öğretmeni ifadesi kaldırılmış, yerine ders öğretmeni ifadesi yazılmıştır. Kanun eski şekline getirilmeli ve öğretmenlerin branşında derse girmeleri sağlanmalıdır.

- Uygulama ve atölye derslerinde teknik öğretmenlere ve teknisyenlere fiili hizmet zammı verilmeli, teknik öğretmenlerin maaş karşılığı okuttukları ders saatleri diğer branş öğretmenleri ile aynı olmalıdır.

- Branş öğretmenlerine verilen rehberlik ek ders ücretleri sınıf öğretmenlerine de verilmelidir.

- İlköğretim müfettişlerine 500 puan makam tazminatı ödenmeli, ayrıca 1.dereceden aylık alan ilköğretim müfettişlerinin ek göstergesi 3600'e yükseltilmelidir.

- Okullarda yapılan etkinliklerde görev alan, başta Türkçe ve Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenleri olmak üzere diğer öğretmenlere, ders yükünün dışındaki bu faaliyetler sebebiyle Ders Dışı Hazırlık ve Planlama adı altında ücret ödenmelidir.

- Branş öğretmenlerine kendi branşı dışında derse girdiklerinde, maaş karşılığı ders saatini doldurup doldurmadığına bakılmaksızın ek ders ücreti ödenmelidir.

- Öğretmenlerin köy ve kasabalarda görev yapmalarını teşvik etmek amacıyla buralarda çalıştıkları dönemler için farklı tazminat ödenmelidir.

- Mesleki ve Teknik Eğitim Kurumlarında çalışan atölye ve meslek dersi öğretmenlerine haftada 2 saat Ders Dışı Hazırlık ve Planlama ve Bakım Onarım görevi karşılığında ek ders ücreti verilmelidir.

- Mesleki ve Teknik Eğitim Kurumlarında görevli teknisyenlerin maaşlarındaki yetersizlik giderilmeli ve özel hizmet tazminat oranları yükseltilmelidir.

- Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmen ve Yöneticilerinin Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin Esaslar'ın 12. maddesine "İdareciler" ibaresi eklenmelidir.

- Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmen ve Yöneticilerinin Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin Esaslar'ın 8. maddesine göre nöbetçi olarak okulda idareci görevlendirilmeli ve ücret ödenmelidir.

- Milli Eğitim Bakanlığı'nda çalışan Bağımlı Daire Başkanları ile Şube Müdürleri arasındaki maaş farkı azaltılmalıdır.

- Ticaret Liselerindeki bilgisayar ve muhasebe şeflerine Ders Dışı Hazırlık ve Planla-

ma ücreti verilmelidir.

- Eğitim-Öğretim Kurumlarında çalışan sağlık personelinin mali durumları iyileştirilmelidir.

- 30 öğrenciyi aşan sınıfların öğretmenlerine ek ders ücreti arttırılarak ödenmelidir.

- Ek ders ücretleri (Maliye Bakanlığı çalışanlarının ek ödemelerinde olduğu gibi) gelir vergisinden muaf tutulmalıdır.

- Yetkili Sendika üyesi olan kamu görevlilerine; 1. altı aylık dönemde 1 aylık, 2. altı aylık dönemde 1 aylık tutarında sendika ikramiyesi ödenmeli, ödenecek olan ikramiyeler personelin zam ve tazminatlar dahil aylık maaş tutarı üzerinden tespit edilerek yapılmalı, üye olmayanların ise yetkili sendikaya dayanışma aidatı ödeyerek bu haktan yararlanmaları sağlanmalıdır.

- Döner sermaye çalışmasına katılan teknik öğretmen ve diğer personelin ek ödemelerden (denge tazminatından) yararlandırılması gerekmektedir. Bu nedenle, 5473 sayılı Kanunun 1. maddesinin 3. fıkrasında yer alan "3.6.1938 tarihli ve 3423 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin ikinci fıkrası," ibaresi kaldırılmalıdır.

- Milli Eğitim Bakanlığı kadrolarında görev yapan ve fiilen yapılmayan ders ücreti karşılığı ek ders ücretinden yararlanan şef, şube müdürü ve eğitim uzmanlarının, ek ödemelerden (denge tazminatı) faydalanması için, 5473 sayılı Kanun'un 1. maddesinin 2. fıkrasında yer verilen "Her derece ve türdeki örgün ve yaygın eğitim kurumlarında görev yapan yönetici ve öğretmenler ile sosyal hizmet kuruluşlarında görev yapan öğretmenler hariç olmak üzere, fiilen yapılmayan ders karşılığı ek ders ücretinden yararlananlara…" ifadesi kaldırılmalıdır.

- Zorunluluktan dolayı (öğretmen yokluğundan) azami sınırları aşarak fahri girilen derslere ücret ödenmelidir,

- Rehber öğretmenlerin diğer okullardaki görevlendirilmelerinde ek ders ücretleri %20 artırılarak ödenmelidir.

- Hafta sonu ve mesai saatleri dışında sınav hazırlığı, kitap dağıtımı ve benzeri nedenlerle görev yapan personele ücret ödenmelidir.

- Hafta sonu veya mesai saatleri dışında yapılan eğitim çalışmalarında görev yapan idarecilere ödenen 2 saatlik ücret artırılmalı ve idareci sayısı öğrenci sayısına göre 2-4 kişiye çıkarılmalıdır.

- Sınıf öğretmenliği ücreti 3 saate çıkarılmalıdır.

- 6245 sayılı Harcırah Kanunu'nun 10. maddesinin 1 fıkrası değiştirilerek her türlü atamalarda yolluk ödenmelidir.

- Eğitim çalışanlarının emekli ikramiyeleri kamu işçi emeklileri seviyesine çıkarılmalıdır.

- Eğitim çalışanlarının maaşları AB standartlarına çıkartılmalıdır.

- Çocuk yardımı çocuk sayısı sınırlaması olmadan ödenmelidir.

- Mağduriyetlerin önlenmesi için zorunlu hizmetini tamamlayan ve zorunlu hizmet bölgesinde göreve devam eden öğretmenlere 250 YTL mahrumiyet ödeneği verilmelidir.

- Geçici görevle başka yerlere gönderilen eğitim çalışanlarına ödenen yolluk tutarı; yol, yemek, barınma türündeki giderleri, günün şartlarına göre yeniden gözden geçirilmeli ve bu giderleri karşılayacak düzeye çıkarılmalıdır.

- 24 Kasım Öğretmenler Günü'nde her türlü ödemeler dikkate alınarak bütün eğitim çalışanlarına bir maaş tutarında ikramiye verilmelidir.

- 3308 sayılı Kanun'un gelirlerinden teknik öğretmenlere ödenen ek ücret artırılmalıdır.

- Memur ve daktilograf iken şef olanlarla, VHKİ iken şef olanlar arasındaki ücret farkı kapatılmalıdır.

- Bakanlık merkez ve taşra teşkilatındaki personele fiilen derse girmeden ödenen ek ders ücretinin yerine geçecek bir tazminat

verilmelidir.

- Teknik öğretmenlerin koordinatörlük görevlendirme kıstasları belirlenmeli, muallâk ifadeler yerine genel tespitler yapılmalıdır.

- Ders Dışı Hazırlık ve Koordinatörlük görevleri ile nöbet görevi norm kadro hesaplanmasında değerlendirilmelidir.

- Öğretmen çocuklarına tanınan burs, yatılılık ve benzeri haklar, diğer eğitim çalışanlarının çocuklarına da tanınmalıdır.

- Eğitim çalışanları için daha fazla dinlenme ve tatil tesisleri yapılmalıdır.

- Okul yöneticilerinin haftada 6 saat derse girme zorunluluğu kaldırılıp, eski uygulamaya devam edilmelidir.

- Bütün eğitim çalışanlarına ucuz konut edinme imkânı sağlanmalıdır.

- Tüm eğitim çalışanlarının otobüs, tren, metro ve benzeri hizmetlerden indirimli olarak yararlanması sağlanmalıdır.

- Eğitim çalışanlarının ve Milli Eğitim Bakanlığı merkez binasında görev yapanların çocukları için kreş ve gündüz bakımevleri açılmalıdır.

- Otelcilik ve Turizm Meslek Liselerindeki uygulama otellerinin tüm imkanlarından eğitim çalışanları indirimli faydalanmalıdır.

- Çalışanlara giyim ve ulaşım yardımı nakdi ve günün şartlarına uygun yapılmalıdır.

- Tatilin doğal bir hak olduğu gerçeğinden hareketle her çalışana bir maaş tutarında tatil ödeneği verilmedir.

- Doğum sonrası ücretli izin 6 aya çıkarılmalıdır.

- Usta öğreticilerin iş güvenceleri sağlanmalı ve özlük hakları iyileştirilmelidir.

- Eğitim çalışanlarının tamamına yemek yardımı yapılmalıdır.

- Her yıl eğitim-öğretim yılı başında ödenen "Eğitim-Öğretime Hazırlık Ödeneği"; brüt bir maaş tutarında ve hizmet sınıfı ayrımı yapılmadan tüm eğitim çalışanlarına ödenmeli ve çalışanların Eylül ayında görevde bulunma şartının aranmaması doğrultusunda gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

- Öğretmenler arasında göreve başlama derecelerindeki farklar kaldırılarak 4 yıllık fakülte mezunu tüm öğretmenler 8/1 'den göreve başlatılmalıdır.

– Teknik öğretmenlere ödenen Teknik Hizmet Tazminatı, kanunda belirtildiği gibi % 40'a çıkartılmalıdır.

-Yurtdışına görevlendirilen öğretmenlerin yaz tatilleri Türkiye'deki öğretmenler gibi olmalı uçak geliş gidiş biletleri devlet karşılamalı ,ücretleri artırılmalıdır.

- Lojman tahsis edilen ve edilmeyen eğitim çalışanları arasındaki eşitsizlik giderilmeli, bölgesel lojman kiraları tespit edilerek lojman tahsis edilmeyenlere kira yardımı yapılmalıdır.

- Bilgisayar öğretmenleri ve alan daralması sebebiyle ilköğretim okullarında görevlendirilen tekstil ve benzeri branşlardaki Teknik Öğretmenler, Meslek Liselerindeki emsalleri gibi özlük haklarından faydalandırılmalıdır.

- Yıllık izinlerde, hafta sonu ve resmi tatil günleri yıllık izin hesabında süreye dahil edilmemelidir.

- Sağlık giderleri ödenek aranmaksızın ödenmelidir.

- Özürlülerin sağlık cüzdanlarının renkleri değiştirilerek sağlık kurumlarında öncelik tanınmalıdır.

- Dini bayramlarımızın daha coşkulu ve huzur içinde geçirilmesi için tüm çalışanlara birer maaş tutarında ikramiye verilmelidir.

- Diş, gözlük ve çeşitli protezlerin ücretlerinin tamamı devlet tarafından karşılanmalı ve özellikle diş tedavilerinde ve protezlerde özel sağlık kuruluşlarından faydalanma imkanı sağlanmalıdır.

- Kalkınmada öncelikli bölgelerde çalışan personelin tamamına 2 yılda 1 kademe ilerlemesi verilmelidir.

- Çeşitli iş kollarında uygulanan fiili hizmet zammı eğitim çalışanlarına da verilmelidir.

- Eğitim çalışanlarından alınan %20 'lik ilaç katkı payı kaldırılmalıdır.

- Konut edindirme yardımı hesabında biriken paralar bir defada yasal faiziyle birlikte hak sahiplerine ödenmelidir.

- Üniversitede öğrencisi bulunan eğitim çalışanlarına vergi muafiyeti getirilmelidir.

- Görevini yapamayacak ölçüde sağlığı bozulan ve rahatsızlığını raporla belgeleyen eğitim çalışanları, parasal hak kaybına yol açmayacak biçimde sağlık durumlarına uygun başka görevlerde değerlendirilmelidir.

- Bütün eğitim çalışanlarına her yıl yazlık ve kışlık giyim yardımı yapılmalıdır.

-Müdür, müdür baş yardımcısı ve müdür yardımcılarının ders dışı hazırlık ve planlama karşılığı ek ders ücreti almalarının sağlanmalıdır.

-Norm kadro fazlası teknik öğretmenlerin de işletmelerdeki meslek eğitimi dersi alabilmeleri için yeni bir genelge çıkarılmalıdır.

- Her kurumda ödenen Döner Sermaye payına benzer bir ödemenin tüm eğitim çalışanlarına da ödenmelidir.

-Ders dışı egzersiz çalışmaları oranının yüzde beşten yüzde ona çıkarılması.

-Okulların web sitelerini güncelleyen ve bu işle görevlendirilen öğretmen ve personele ücret ödenmelidir.

-2577 idari yargılama usul kanununun 28. Maddesine; "Danıştay, bölge idare mahkemeleri, idare ve vergi mahkemeleri kararlarına göre işlem tesis etmeyen veya eylemde bulunmayanlar hakkında 1 yıldan az olmamak üzere hapis cezası verilir. Ve meydana gelen maddi zararlar ödettirilir" ibaresi eklenmelidir,

4- SOSYAL GÜVENLİK

- Eğitim çalışanlarının karşı karşıya kaldığı meslek hastalıklarına yönelik gerekli önlemler alınmalıdır.

- Milli Eğitim Bakanlığı tüm eczanelerle anlaşma yapmalı, çalışanlar istediği eczaneden ilacını alabilmelidir.

- 10 hizmet yılını doldurmadan vefat eden kamu çalışanlarının eş ve çocukları emekli haklarından yararlanmalıdır.

– Meslek hastalıkları yardımı; kamu görevlilerinin yapmış oldukları görevle doğrudan veya dolaylı olarak, bedenen veya ruhsal bakımdan sağlıklarını olumsuz etkileyecek hususlar ile bu hususların etkilerinin azaltılması, oluşmuş olan meslek hastalığının Dünya Sağlık Örgütü normları dikkate alınarak tedavisi bakımından, mevcut yasalarda gerekli değişiklikler yapılmalıdır.

5- HİZMET KOLLARININ SORUNLARI

a) Eğitim Çalışanlarının Genel Sorunları

- Çeşitli fakültelerden mezun olup öğretmen olarak istihdam edilenlerin, istekleri halinde kendi branşlarına veya branşlarına uygun kurumlara geçiş hakkı öncelikli olarak tanınmalıdır.

- 5450 Sayılı Kanunla devredilen Sağlık Meslek Lisesi ve diğer okullarda idarecilik yapan personelin idarecilik hakları iade edilmelidir.

- Sağlık Meslek Liseleri mesleki ve teknik eğitim içerisine alınarak ilgili genel müdürlüğe bağlanmalıdır.

- Görevde yükselme sınavını kazanarak atanmaya hak kazanmış bulunan personelin, şube müdürlüğü, okul müdürlüğü ve müdür yardımcılıklarına atamaları bir an önce yapılmalıdır.

- Atama ve yer değiştirmelerde, her iki eşin branşında norm kadro açığı olma şartı kaldırılmalı ve aile bütünlüğü göz önüne alınarak atamalar yapılmalıdır.

- Öğretmenevlerinden sadece eğitim çalışanları yararlanmalı ve doğal üyelikleri yeniden verilmelidir.

- Yüksek Lisans yapma, tayin ve atamalarda, süre sınırı olmaksızın özür grubu olarak değerlendirilmelidir.

- Öğretmen ve eğitim çalışanlarının belirli dönemlerde hizmetiçi kurslardan geçirilmesi için hizmetiçi eğitim faaliyetleri artırılmalı ve hizmetiçi eğitim, alanında uzman kişilerce verilmelidir.

-İller arası tayinlerde müdür ve müdür yardımcısı olarak tayin isteyebilme hakkı sağlanmalıdır.

- Atama ve yer değiştirme, ödül, lojman ve bu gibi komisyonlarda yetkili sendikanın temsilcileri bulunmalıdır.

- İlköğretim okullarına ayrılan ödenekler, okul adına ve öğrenci sayılarına göre dağıtılmalıdır.

- Eğitim çalışanlarının, eskiden olduğu gibi müze ve diğer tarihi yerlere ücretsiz olarak girebilmeleri sağlanmalıdır.

- Okullara güvenlik görevlisi kadrosu tahsis edilmelidir.

- Okullara sağlık personeli kadrosu tahsis edilmelidir.

- İlk ve açıktan atamalar öğretmenlerin iller arası tayinlerinden sonra yapılmalıdır.

- Kayıt ve diğer dönemlerde velilerden para alınmamalı, ihtiyaçlar devlet tarafından karşılanmalıdır.

- Özür grubuna bağlı atamalarda süre sınırı kaldırılmalıdır.

- İlköğretim okullarının tamamında veya birinci kademesinde günlük ders saatinin 6 ders saatinden 5 ders saatine indirilmesi sağlanmalıdır.

- Müfettiş yardımcılığı sınavına girişlerde yaş sınırı kaldırılmalıdır.

- Branşlara göre norm kadro açığı olan okul ve kurumlar, yer değiştirme döneminden en az 15 gün önce tüm öğretmenlere duyurulmalıdır.

- Okul ve kurumların norm kadro sayıları, okul ve kurumlarla Milli Eğitim Müdürlüklerinin internet sitelerinde ilan edilmelidir.

- Sınıf mevcutlarının ve atölye, laboratuar, yabancı dil ile güzel sanatlara dönük çalışmalar nedeniyle oluşturulacak grupların ortalama öğrenci sayıları, gelişmiş ülkeler için geçerli olan ölçütlere uygun olarak belirlenmelidir.

-Danıştay tarafından yürütmesi durdurulan Yönetici Atama Yönetmeliği yerine sendikaların da görüşü alınarak adil bir yönetmelik çıkarılmalıdır.

- Örgün ve yaygın mesleki ve teknik eğitim kurumlarında görev alacak usta öğreticilerin, öğretmenlik mesleğine ilişkin temel bilgi ve becerilerle donatılmaları amacıyla hizmetiçi eğitim almaları sağlanmalıdır.

- Müfredat programları milli ve manevi değerler ışığında yeniden düzenlenmelidir.

- İller arası nakiller il içinde olduğu gibi sıralı olmalıdır.

- Bakanlık birimlerinde çalışan iki yıllık meslek yüksek okulu mezunlarına teknikerlik unvanı verilmelidir.

- Okul dışı sınav görevlerindeki salon başkanlığı ve gözetmenlik görevleri kıdeme göre verilmelidir.

- Özürlü personel için gerekli araç ve gereçlerin alımı ve diğer eğitim kurumlarına bağlı tüm birimlerden faydalanması için yaşanan zorluklar ortadan kaldırılmalıdır.

- Engelli öğretmen ve personelin; çalıştığı kurumda servis aracı yoksa, en yakın kurumun servis araçlarından yararlanmaları sağlanmalıdır.

- Engelli öğretmen ve personel, kurum lojmanlarından sıra tahsisine gerek kalmaksızın yararlandırılmalıdır.

- Engelli öğretmen ve personelin sınıfları ve çalışma odaları binanın giriş katlarında olmalıdır.

- Mesleğinde ilerleme kaydeden, yeni bir cihaz geliştiren veya buluş yapan mesleki ve teknik eğitim öğretmenleri ile diğer öğretmenler teşvik edilmelidir.

- Eşi emekli olan eğitim çalışanları, eşlerinin yerleştiği yere özür (eş durumu) grubundan atamaları yapılmalıdır.

- Öğretmenlerin askerlik görevleri zorunlu hizmetten sayılmalıdır.

- Eğitim çalışanları; izin belgesi olmadan da başka illerde sağlık muayenesi olabilmeli, sağlık giderleri muayene ve tedavi olunan İl Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından karşılanmalıdır.

- Okullarda; spor kulübü, lig heyeti katılım payı, yetiştirme kurslarından ve okul kantinlerinden elde edilen gelirlerin tamamı okula kalmalıdır..

- İlçelerde öğretmenevi, misafirhane gibi sosyal tesisler açılmalıdır.

- Okul ve kurumlarda; 506 sayılı Kanun'a göre çalıştırılan personel ile 3308 sayılı Ka-

nun gereğince işletmelerde meslek eğitimine gönderilen öğrenciler için verilmesi gereken işe giriş bildirgelerinin geç verilmesi, ödenek olmaması sebebiyle sigorta primlerinin geç yatırılması sonucu, idarecilere çıkarılan cezaların tüm sonuçlarıyla ortadan kaldırılması ve sigorta primlerinin de maaş gibi ödenek olup olmadığına bakılmaksızın ödenmesi hususunda gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

- Aday öğretmenlerin özür grubu nakillerinde stajyerliğin kalkmış olması şartı aranmamalıdır.

- İsimsiz ve imzasız dilekçeler ve şikayetler işleme konulmamalıdır.

- Köylerde görev yapan ve zaman zaman sınav evrakı alma, toplantıya katılma ve benzeri sebeplerle il ve ilçeye çağrılan öğretmen ve idarecilerin masrafları karşılanmalıdır.

- Halk eğitim kurslarında, kurs yerlerinin masraflarının kursiyerler tarafından karşılanması sıkıntılara sebep olduğundan, bu kursların masrafları ilgili Bakanlıkça karşılanmalıdır.

- Kadrolu usta öğreticilere ek ders ücreti ödenmeli, izinlerini kullanmaları sağlanmalı, tayin ve atamalarındaki problemleri giderilmelidir.

-Kurumlar arası geçiş yoluyla eğitim öğretim sınıfına atananların eski kurumlarında zorunlu hizmet bölge içerisinde geçirdikleri süreler Milli Eğitim Bakanlığınca zorunlu hizmetten sayılmalıdır.

-Birçok ilimiz değişik branşlarda atamalara kapalı gösterildiği halde bu illere ilk atama yapılmaktadır; bu konunun değerlendirilip mağduriyetlerin giderilmesi.

-16.12.2006 tarih ve 2006/11350 sayılı ücret yönetmeliğinin 16. maddesinin ders görevini yapmış sayılacağı halleri düzenleyen a bendinin 1. paragrafta "yurt içi görevlendirmelerde görevini yapmış sayılır" ibaresinden dolayı, yurt dışı görevlendirmeleri görevini yapmış sayılacağı haller kapsamı dışında bırakılmıştır. Dolayısıyla AB programları kapsamında yapılmış olan projelerde yurt dışına giden öğretmen ve idarecilerimiz mağdur olmaktadır. Görevini yapmış sayılacağı haller kapsamına "yurt dışı" ilave edilmelidir.

-Mesleki Eğitim Merkezlerinde görev yapan muhasebe grubu öğretmenleri meslek ders öğretmeni olarak değerlendirilmelidir.

- Milli Eğitim Bakanlığı 2+2, 3+1 Lisans tamamlama programları düzenleyerek söz konusu programlara ilişkin başvuru, kayıt vb. konular hakkında genelge yayınlamış ve geçtiğimiz günlerde programlara müracaatlar kabul edilmiştir. 21.06.2007 tarih ve B.08.0.HED.0.25.07.00/3301 sayılı Bakanlığın yazısı ile bu programlara sadece sınıf öğretmenlerinin müracaat edebileceği belirtilmiştir. Müracaat edilen bütün branşlarda 2+2 veya 3+1 lisans tamamlama programı uygulanmalıdır.

-TUREM Turizm Bakanlığına bağlı iken, bu kurumda çalışan eğitici ve öğreticiler kurslarda teorik ve uygulamalı derslere giriyorlardı. MEB' e devredildikten sonra eğitici ve öğreticilerin görev tanımları net bir şekilde belirlenmemiş, teorik ve uygulamalı derslere girebilme hakkı ellerinden alınmıştır. Bu kurum çalışanlarının görev tanımları acilen yapılmalıdır.

- Alan değişikliği hakkı tanınmayan Çevre Sağlığı ve Tıbbi Sekreterlik branşı öğretmenlerine de alan değişikliği hakkı verilmelidir.

- Halk Eğitim Merkezlerinde ve Yaygın Eğitim Kurumlarında sene sonu seminer programları için ilköğretimlerdeki gibi ek ders ücreti verilmelidir.

- Halk Eğitim Merkezlerinde öğretmenlerin branşlarında girebilecekleri dersler net olarak belirlenmelidir.

- Tarım Meslek Liseleri, tam gün, tam yıl eğitim öğretim yapan okullar kapsamında değerlendirilmelidir.

-Milli Eğitim Müdürlüğü ve okullarda görev yapan ve bilgisayar kullanan personele iptal edilen iş riski yeniden verilmelidir.

-İl ve İlçe Milli Eğitim Müdürlüklerinde Özlük Hakları Tahakkuk Servisi çalışanlarına ve mutemetlik görevi yapanlara saymanlık kadroları verilmeli, tazminat ve fazla mesai ödemesi yapılmalıdır.

-Anadolu Liselerinde görev yapan tüm alan öğretmenlerinin her türlü Anadolu Liselerine geçiş yapabilmesi sağlanmalıdır,

- Üstün zekalılar ve engelliler ile ilgili daha fazla okul yapılmalıdır.

-Maaşların SAY- 2000 programında yapılması nedeniyle personelin bordolarını almaları mümkün olmamaktadır. Bordolarını almalarının sağlanmalıdır.

-Milli Eğitim Bakanlığı Eğitim Kurumları Yöneticilerinin Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliğine "4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nun 18. maddesi gereğince aylıksız izinli olarak sendika merkez ve şube yönetim kurulu üyeliği yapanların, bu görevde geçirmiş oldukları süreleri, dördüncü kademe yöneticiliğinde geçmiş sayılır." hükmü eklenmelidir.

-Sonradan D ve E sınıfı kapsamına alınan İlçelerde zorunlu hizmet bölgesine alınmadan önceki hizmetler zorunlu hizmetten sayıldığı halde puana sayılmamaktadır. Puan hesaplamasında göz önünde bulundurulmalıdır.

-Danıştay kararlarının kişiyi değil de tüm fertleri ilgilendirmesi konusunda düzenleme yapılmalıdır.

-Takdir, teşekkür, maaşla ödüllendirme işlemelerini okul öğretmenler kurulu belirlemelidir.

Sözleşmeli Öğretmenlerle ilgili:

- 657 sayılı Kanun'un 4/B maddesine göre sözleşmeli olarak atanan öğretmenlerin kadrolu olarak istihdam edilmeleri esas olmak üzere:

-4-B'li sözleşmeli öğretmenlerin maaş ve ek dersleri ile ilgili problemlerinin düzeltilmesi,

-4-B'li sözleşmeli öğretmenlerin ek ders ücretleri kadrolu öğretmenler gibi olması sağlanmalı ek ders ücretlerinden sigorta kesintisine son verilmelidir.

-4-B 'li sözleşmeli öğretmenlerin özlük haklarının kadrolu öğretmenler gibi olması sağlanmalıdır.

- 4-B'li sözleşmeli öğretmenlerin de yönetici olabilmesi sağlanmalıdır.

- 4-B'li sözleşmeli öğretmenlere çocuk ve aile yardımı verilmelidir.

- 4-B'li sözleşmeli öğretmenlere tayin hakları verilmelidir.

- 4-B'li sözleşmeli öğretmenlere hizmet puanı verilmelidir.

- 4-B'li sözleşmeli öğretmenlere sicil numarası verilmelidir.

b) Yardımcı Hizmetler ve Genel İdare Hizmetleri Personelinin Sorunları

- Her yıl eğitim-öğretim yılı başında ödenen "Eğitim-Öğretime Hazırlık Ödeneği"; hizmetli, memur, şoför, aşçı, teknisyen, tekniker, veri hazırlama ve kontrol işletmeni, şef ve benzeri tüm eğitim çalışanlarına verilmelidir.

- Yardımcı Hizmetler ve Genel İdare Hizmetleri Sınıfında görev yapan personelin iş tanımları açık ve net bir şekilde belirlenmelidir.

- Okullarda yapılan her türlü sınavlarda, genel idare hizmetleri kadrosunda görev yapan memurların da ücret almaları sağlanmalıdır.

- Yardımcı Hizmetler Sınıfında görev yapan personele ek gösterge verilebilmesi için, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "Yardımcı Hizmetler" başlığı altında açılan 4. dereceden ek gösterge verilmesi sağlanmalıdır.

- Hizmetli, teknisyen ve memurlara verilen giyecek yardımı nakit olarak verilmeli, özellikle Meslek Liselerinde çalışan teknisyenlere yılda iki kez iş önlüğü ve benzeri giyim eşyası sağlanmalıdır.

- Genel İdare Hizmetleri Sınıfında olup şef kadrosunda görev yapan personelin kadro derecelerinin 1 ve 2.derece olarak yeniden düzenlenmesi sağlanmalıdır.

- Resmi araçlara KASKO yaptırılması zorunlu hale getirilmeli ve bedeli kurum bütçesinden karşılanmalıdır.

- Veri hazırlama ve kontrol işletmenlerinin görev tanımı yapılmalı, tüm okul ve kurumlarda personel ihtiyacı karşılanarak uygulamada fiilen yaptırılan 2. görevlerin önüne geçilmelidir.

- 657 sayılı Devlet Memurları Yasası'nın 36. maddesinin ortak hükümler bölümünde personelin öğrenim durumu itibariyle yükselebileceği derece ve kademe belirlenmiştir. Tüm çalışanların öğrenim durumu itibariyle yükselebilecekleri dereceye kadar yükselmeleri sağlanmalıdır.

- Milli Eğitim Bakanlığı'nda çalışan memur ve hizmetlilerin maaşları, diğer Bakanlık çalışanlarının ücretleri seviyesine çıkarılmalı, eşit işe eşit ücret ilkesi uygulanmalıdır.

- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı, Teknik Hizmetler Sınıfı ve Yardımcı Hizmetler Sınıfında görev yapan personelin tayinleri sisteme bağlanmalı ve tayinler açık kurumlar duyurulduktan sonra puan esasına göre yapılmalıdır.

- Şoförlere risk tazminatı ödenmeli ve ferdi kaza sigortası yaptırılmalıdır.

- Norm kadro uygulaması memur ve hizmetli için de olmalı, norm kadro ihtiyacı kadar personel görevlendirilmelidir.

- Eğitim çalışanlarına yaptığı işlere uygun olarak gerektiği hallerde maske, eldiven, koruyucu elbise vb. malzeme verilmelidir.

- Eğitim kurumlarında gece bekçisi bulunmadığından, yaşanan hırsızlık olaylarında idarecilerin suçlanmasını önlemek için, eğitim kurumları deprem, yangın, hırsızlık ve benzeri olaylara karşı sigorta yaptırılmalıdır.

- Hizmetliler işyeri dışında göreve gönderildiklerinde yaptıkları harcamalar ödenmelidir.

- Hizmetlilerin istekleri dışında başka yerlerde görevlendirilmeleri engellenmeli, görevlendirildiği takdirde süre 2 ayı geçmemelidir.

- Hizmetlilere gece nöbeti tutturulmamalı, gece bekçiliği kadroya tabi olmalı ve gece bekçilerinin güvenliğinin sağlanması için gerekli donanım sağlanmalıdır.

- Hizmetlilere oda tahsisi yapılmalıdır.

-Hizmetlilere, sağlıksız ortamlarda çalışma mecburiyetlerinden dolayı, diğer kurumlardaki personele verilen fiili hizmet zammı verilmeli ve hizmetliler her yıl düzenli olarak sağlık kontrolünden geçirilmelidir.

- Hizmetli ve memurların tahsile devam etmek istemeleri durumunda gerekli kolaylıklar sağlanmalıdır.

- Yatılı ve pansiyonlu okullar ile özel eğitim okullarında görev yapan hizmetlilere ek ücret ödenmelidir.

- Hizmetli kadrosunda olup da, valilik onayı ile memur veya veri hazırlama ve kontrol işletmeni olarak görevlendirilen hizmetliler, bu kadroların yararlandıkları yan ödeme ve göstergelerinden yararlandırılmalıdır.

- Hizmetli ve diğer personelin, sosyal ve kültürel faaliyetlerin içinde yer alabilmeleri için, Kültür ve Turizm Bakanlığı ile işbirliğine gidilerek, bu kuruma bağlı tiyatro, müze ve benzeri yerlerden indirimli yararlanmaları sağlanmalıdır.

- Milli Eğitim Bakanlığı, TOKİ ile işbirliği yaparak hizmetli ve diğer personel için ucuz ve az taksit ödemeli konut inşa etmelidir.

- Bazı kurumlarda çalışan personelin Belediye taşımacılık hizmetlerinden bedava yararlandığı gibi, Milli Eğitim Bakanlığı, Üniversiteler ve Yurt-Kur'da çalışan personel de yararlanmalıdır.

- Bilgisayar eğitim kurslarına hizmetlilerin katılmaları sağlanmalıdır.

- Göreve yeni başlayan personelin hak ve ödevleriyle ilgili hizmetiçi eğitime önem verilmelidir.

- Milli Eğitim Bakanlığı merkez ve taşra kuruluşları ile üniversite ve Yurt-Kur'da çalışan tüm memur ve hizmetlilere, Bağ-Kur'da olduğu gibi yılda en az iki ikramiye, Bağ-Kur ve Maliye Bakanlığı'nda olduğu gibi fazla çalışma ücreti verilmelidir.

- İkili eğitim yapan okullardaki hizmetli ve memurlara ek ödeme yapılmalıdır.

c) Üniversite Çalışanlarının Sorunları

- YÖK Kanunu ihtiyaçlara cevap veremez durumda olduğundan yeniden yapılanması için gerekli yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

- 2914 sayılı Kanun'un 12. maddesinin 5. fıkrası "Öğretim Görevlileri, Okutman, Araştırma Görevlisi ile 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'na tabi devlet memurları" şeklinde değiştirilerek kurum ödeneğinin bütün çalışanlara verilmesi sağlanmalıdır.

- 2000 yılında 631 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile yapılan düzenlemeyle Profesör ve birinci derecedeki Doçentlere yapılan iyileştirme, bütün Öğretim Görevlilerine, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na tabi idari personele de verilmesi için gerekli düzenleme yapılmalıdır.

- 2914 sayılı Kanun'un 14. maddesi üçüncü satırındaki "…....görevli öğretim elemanlarına,…" ibaresinden sonra gelmek üzere "657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na tabi memurlara" ifadesi eklenerek geliştirme ödeneği bütün çalışanlara verilmelidir.

- Üniversite Öğretim elemanlarının almış olduğu ek ders ücreti katsayısı arttırılarak günümüz şartlarına uygun hale getirilmelidir.

- 2547 sayılı Kanun'un 58. maddesine göre dağıtılan döner sermaye katkı payının, unvanlara göre nasıl dağıtılacağı belirtilmesine rağmen; Üniversite Yönetim Kurulları'nca bu pay çalışanlara dağıtılırken yüzdelik oranlarında haksızlıklar yapılmaktadır. Bunun için, yüzdelik oranları arttırılarak günümüz şartlarına uygun hale getirilmelidir.

- 2547 sayılı Kanun'un 13/b-4 maddesi, rektörlere Üniversite içinde ve Belediye sınırları dışındaki birimlerde çalışanları görevlendirme yetkisi vermektedir. Başbakanlık genelgesine rağmen görevlendirmeler süresiz uygulandığından mağduriyetlere sebep olmaktadır. Bu nedenle, görevlendirmelerin iki ayı geçmemesi için yasal düzenleme yapılmalıdır.

- Görevde yükselme ve unvan değişikliği sınavları zaman geçirilmeden yapılmalıdır.

-Üniversitelerde, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na tabi personelin istihdam edildiği kadrolara (Genel Sekreterlik, Daire Başkanlığı, Fakülte Sekreterliği v.b) vekaleten dahi olsa Akademik personelin atanması ve görevlendirilmesi önlenmeli, bunun için yasal düzenleme yapılmalıdır.

- Akademik personelin Doktora yeterlilik sınavında almış olduğu yabancı dil puanı, Yardımcı Doçentlik ve Doçentlik aşamalarında da geçerli olmalıdır.

- Okutman, Öğretim Görevlisi ve Yardımcı Doçentler daimi kadroya atanarak kadro güvencesi sağlanmalıdır. Yardımcı Doçent kadrosunda çalışanların birinci dereceye kadar yükselmesi temin edilmelidir.

- Araştırma Görevlilerinin görev tanımı ayrıntılı olarak yeniden belirlenmeli, Araştırma Görevlilerinin keyfi uygulamaya muhatap olmaları engellenmelidir. Bunun sağlanabilmesi için Araştırma Görevlisi, Öğretim Görevlisi, Okutman, uzman v.b. görevler için tüm Üniversiteleri kapsayacak şekilde objektif bir sınav düzenlenmesi yapılmalıdır.

- Üniversitelerin Senato, Üniversite Yönetim Kurulu, Fakülte, Yüksekokul ve Enstitülerin Yönetim Kurullarında; yetkili sendika temsilcisi de bulunmalı ve oy hakkı olmalıdır. Rektörlük, Senato ve Üniversite Yönetim Kurulu'nda Genel Sekreter; Fakülte, Yüksekokul ve Enstitülerin Yönetim Kurullarında da Sekreterlerin katılımları ve oy hakları sağlanmalıdır.

- 4688 sayılı

Kanun'un 22. maddesi gereği yapılan Kurum İdari Kurullarında alınan kararların

uygulanması için gerekli yasal düzenleme yapılmalıdır.

- Üniversitelerin Tıp Fakültelerindeki Öğretim Üyelerine tanınan part-time uygulaması hakkı, diğer fakültelerin öğretim üyelerine de tanınacak şekilde yasal düzenleme yapılmalıdır.

- 29.08.2005 tarihinde Hükümetle imzalanan mutabakat metninin 9. maddesinde alınan aşağıdaki kararların gerçekleşmesi için gerekli yasal düzenleme yapılmalıdır.

a) Araştırma görevlisi ve yardımcı doçentlere kadro güvencesinin sağlanması,

b) Üniversitelerden beklenen bilimsel çalışmaların gereği gibi yapılmasını teminen daha fazla Araştırma Görevlisi istihdamına yönelik olarak merkezi idareden kaynaklanan sınırlamaların kaldırılması,

c) Öğretim elemanı ücretlerinin iyileştirilmesi,

d) Geliştirme ödeneği tutarlarının arttırılması,

e) Konfederasyonların temsilcilerinin üniversite, fakülte, enstitü ve yüksekokul yönetim organlarında temsil edilmesi,

e) YÖK'ün kaldırılarak yüksek öğretim sisteminin yeniden düzenlenmesi ve bu çalışmalarda konfederasyonların görüşünün alınması,

- Eğitim-öğretim yılı başında ödenen "Eğitim-Öğretime Hazırlık Ödeneği" tüm üniversite personeline de verilmelidir.

- 50/d maddesine göre alınan araştırma görevlilerinin kalıcılığı sağlanmalıdır.

- Üniversite hastanesi ve sosyal tesislerde verilen hizmetlerden öğretim görevlisi ve öğretim üyeleri de yararlanmalıdır.

- Meslek Yüksek Okullarında kadro sayısı arttırılarak dışarıdan ders veren elemanların sayısı azaltılmalıdır.

- İkinci öğretim uygulamasına ilişkin ücretler üniversite çalışanlarının tamamına verilmelidir.

- Doktorasını bitiren araştırma görevlilerine ücret karşılığı ders okutma imkânı sağlanmalıdır.

- 2914 sayılı Kanun ve ilgili Yüksek Öğretim Kurulu Kararlarının amacı doğrultusunda çıkarılacak yeni bir tebliğ ile "maaş karşılığı ders yükünün tamamlanmasından sonra, teorik dersler dışındaki faaliyetlerin ücrete tabi 10 saatlik kısmı dikkate alınır, fazlası maaş karşılığı sayılır" şeklinde düzenleme yapılmalıdır.

- Üniversitelerde görev yapan idarî personel, 657 sayılı Kanun'a tabi olarak çalışmasına rağmen, disiplin, görevlendirme gibi birçok hususta 2547 ve 2914 sayılı Kanun hükümlerine tâbi tutulmaktadır. Bu sebeple, üniversite idari personeli, 657 sayılı Kanun'a tabi personelin ve 2914 sayılı Kanun'a tabi akademik personelin aldığı kazanımlardan faydalanmamaktadır. Üniversite idari personelinin 2914 sayılı Kanun'a tabi hale getirilmesi için gerekli yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

- Günün şartlarına göre gülünç kalan, ikinci öğretim fazla mesai ücreti düzenlemesi değiştirilmeli, fazla mesai ücretleri öğretim elemanlarının aldıkları ek ders ücretleriyle ilişkilendirilerek ek ders ücretinin asgari 1/3'ü oranına getirilmelidir.

- Yaz okulu uygulaması yapan birimlerde öğrencilerin ödemiş oldukları katkı payı bir havuzda toplanmalı, uygulamayla doğrudan ilgili olan personele ilave ödeme olarak verilmelidir.

- Yükseköğretim kurumlarında çalışanların; kendilerini ve görevlerindeki performanslarını geliştirecek hizmetiçi eğitim hizmetleri üniversiteler tarafından sağlanmalıdır.

- Bütün kadrolardaki memurların görev tanımları açık ve net bir şekilde düzenlenmeli, memurlar alan görevi dışında çalıştırılmamalıdır.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na göre; sadece "yardımcı hizmetler" kadrosundaki personel tarafından yapılacak işler,

taşeron firmalardan hizmet satın alma suretiyle gördürülebilecekken, bugün üniversitelerin tamamında devlet memurları eliyle görülmesi gerekli olan işler taşeron firma çalışanları tarafından yapılmakta, taşeron firma çalışanları göreceli olarak devlet memurundan üst görevlerde çalıştırılmaktadır. "Taşeron firma çalışanı memur" anlayışına derhal son verilmelidir.

- Üniversitelerin özellikle taşra birimlerinde, yeterli güvenlik görevlisi bulunmamakta, güvenlik hizmeti, hizmetli ve teknisyen yardımcısı kadrolarında çalışanlar tarafından sağlanmaya çalışılmaktadır. Bu görevin; güvenlik soruşturmasından geçmiş, silah taşıma yetkisine sahip personel tarafından yürütülmesi sağlanmalıdır.

- Yardımcı doçentlik kadrosunun 12 yılla sınırlandırılmasına son verilmeli; yardımcı doçentlerin önündeki derece/kademe sınırlaması kaldırılmalıdır. Yardımcı doçentlik kadrosu sözleşmeli olmaktan çıkarılıp sürekli hale getirilmelidir.

- Doçent unvanı alan öğretim elemanları, kadro şartı aranmaksızın ve zaman geçirilmeksizin doçent kadrosuna atanmalıdır.

- Üniversite çalışanlarının istedikleri sağlık kuruluşunda muayene ve tedavi olabilmeleri (diş ve diğer tedaviler) için gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

d) Yurt-Kur Çalışanlarının Sorunları

- Yükseköğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu'nda çalışan tüm personele giyim yardımı yapılmalıdır.

- Yurt-Kur'da çalışanların lojman ihtiyacı karşılanmalıdır.

- Yurt-Kur'da çalışan tüm personele hizmetiçi eğitim seminerine katılım hakkı verilmelidir.

- Yurt-Kur Görevde Yükselme Yönetmeliği uygulanmalıdır.

- Yurt-Kur'da fazla çalışma ücretleri artırılmalıdır.

-Hizmet satın alınmasında, lojman puanlamalarının tespitinde, giyim yardımı komisyonlarında ve Yurt-Kur yönetim kurullarında yetkili sendika temsilcileri bulundurulmalıdır.

- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 125. maddesinde memurlara uygulanacak disiplin cezaları belirlenmiştir. Bir suça iki ceza uygulanamaz, ilkesi çerçevesinde maaş kesim cezası verilen personele, ayrıca kurum ek ödeme kesilmesi cezası verilmemelidir.

- 631 sayılı Kanun Hükmündeki Kararname'de üst kademeye yapılan iyileştirme tüm memurlara da yapılmalıdır.

- Görevde yükselme seminerine çağrılan personelin, sicil, seminer ve geçmişte aldığı disiplin cezaları değerlendirmeye alınmamalıdır.

- Yardımcı Hizmetler Sınıfında görev yapan personelden yüksekokul mezunu olanlar için yükselme sınavı açılmalıdır.

- Yardımcı Hizmetler Sınıfında çalışan bir memur, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun bütün haklarından faydalanmasına rağmen ek göstergeden faydalanmamaktadır, ek göstergeden faydalanması sağlanmalıdır.

- Bölge Müdürlüklerinde çalışanlar fazla mesai ücretinden faydalanmalıdır.

- Vardiyalı çalışan, ancak servis hizmetinden faydalanamayan personele günün şartlarına göre şehir içi toplu taşıma vasıtaları için belirlenen ücret üzerinden ödeme yapılmalıdır.

- Birimlerde sendika temsilci odaları açılmalıdır.

- İsimsiz ve imzasız şikayet dilekçeleri işleme konulmamalıdır.

- Yurt yönetim memurları ve şeflerin hizmet ve emeklilik yönünden 1. dereceye kadar inerek özel hizmet tazminatından faydalanmaları sağlanmalıdır.

- Yurt-Kur Yönetim Kurulunda; Milli Eğitim Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Vakıflar

Genel Müdürlüğü, Üniversiteler ve öğrenci temsilcilerinden kurul üyesi bulunduğu gibi, yetkili sendikanın belirleyeceği Yurt-Kur çalışanlarını temsilen bir kişinin yönetim kurulu üyesi olarak bulunması sağlanmalıdır.

- Kurumda çalışan lisans mezunu yurt yönetim memurlarından şartları tutanların alanında kütüphaneci, sosyal çalışmacı, psikolog gibi unvanlı memurlar haline getirilmelidir.

- Nöbete kalan personelin, brüt 95 YKR olan mesai ücreti, eş değer nöbet hizmeti yapan diğer kurumlardaki statüye çekilmeli, hastanelerde olduğu gibi 3 YTL' ye yükseltilmelidir.

-Kredi Yurtlar Kurumu Bölge Müdürlüklerinde Sivil Savuma Yönetmeliği doğrultusunda nöbet tutan nöbetçi memur fazla mesai ücretinden yararlanamamaktadır. Yurtlarımızda nöbet tutan nöbetçi memurlarına verilen fazla mesai ücretlerinin bölge müdürlüklerinde nöbet tutan personele de verilmesi sağlanmalıdır.

6- DEMOKRATİK HAKLAR

- Grevli, toplu sözleşmeli, yönetime katılma ve siyaset serbestliği içeren yeni bir sendika yasası çıkartılmalıdır.

-Çalışan sayısı 100'ü geçen kurumlarda üye olamayan yöneticilerin de üye olmaları sağlanmalıdır.

- Sendikalara protokolde yer verilmeli, başkan ve yönetim kurulu üyeleri her türlü toplantı ve törenlerde sendikayı temsil etmelidir.

- Milli Eğitim Bakanlığı'nda, İl ve İlçe Milli Eğitim Müdürlüklerinde, Üniversite ve Yurt-Kur'da sendika odaları tahsis edilmelidir.

-657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/c kapsamında çalıştırılan personelin 4/b'ye alınmaları ve sendikalara üye olabilmeleri sağlanmalıdır.

- Üniversitelerde oluşturulan disiplin kurullarında sendika temsilcisi bulunmalıdır.

-Toplu görüşmelerde mutabakat altına alınan konuların zamanında gerçekleştirilmemesi bir hak kaybı olarak değerlendirilmeli, ihmali bulunanlar için müeyyide getirilmelidir.

- Memurun basın-yayın kuruluşlarına görüş ve düşüncelerini açıklayabilmesi sağlanmalıdır.

- Şube yönetim kurulu üyelerine ve ilçe temsilcilerinin haftada 2 gün, işyeri temsilcilerinin haftada 1 gün ücretli izinli sayılması sağlanmalıdır.

- Soruşturmaya dayalı görev yeri değişikliklerinin, soruşturma sonuçlanmadan yapılması engellenmelidir.

-Uzlaştırma Kurulu,YİK ve KİK kararlarının bağlayıcı olması sağlanmalıdır.

- 4/C'li sözleşmeli personele ve aday memurlara sendikalara üye olma hakkı tanınmalıdır.

- Bakanlık, eğitim-öğretim sistemini yakından ilgilendiren değişikliklerde, değişikliği yapmadan önce mutlaka uygulayıcıların ve sendikaların görüşlerini almalıdır.

- Toplu görüşmelerde kazanılan hakların, sadece sendikalı personele verilmesi yönünde düzenleme yapılmalı, üye olmayanlara yetkili sendikaya dayanışma aidatı ödemesi şartıyla yararlanma hakkı verilmelidir.

- 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nun 34. maddesi gereğince, mutabakat metni imzalandıktan sonra yeni bir zam yapılması söz konusu olduğunda, yetkili sendika ve konfederasyonla mutabakata varılarak uygulama yapılmalıdır.

- Kurum ve kuruluşların merkez ve taşra teşkilatlarındaki yöneticilere sendikal konularda seminer düzenlenmelidir.

- 4688 sayılı Kanun'un 19/B maddesi gereğince hizmet koluna giren kurum ve kuruluşlarda memuru ilgilendiren bütün komisyonlarda, yetkili sendika temsilcisi bulunmalıdır.

Müferra ŞİNİK:

Milli benlik mücadelemiz peşinde gururla ve sabırla yürüyoruz

Röportaj: Nesrin Yanık Çorakbaş

Osmanlı İmparatorluğu'nun mirasçısı Balkanlar'da, Türkçe'nin yaşatılması için son derece anlamlı bir savaş veren Kosova Türk Öğretmenler Birliği Başkanı Müferra Şinik konuğumuz… Kosova'da öğretmen olmanın getirdiği maddi, manevi ağır sorumluluk duygusuyla sorularımızı yanıtlayan Şinik, bir yandan ülke olarak verdikleri bağımsızlık mücadelesi anlattı bize. Bir yandan da, Türk toplumunun Balkanlardaki kimliğini, gelenek ve göreneklerini yaşatmak için canlı kalması şart olan Türk Dili'ni korumak için Kosova'da verdikleri özverili çabayı aktardı.

Kosova Türk Öğretmenler Derneği'ni ve bu derneğin başkanı olarak kendinizi kısaca tanıtabilir misiniz?

Kosova'da 200 öğretmen, 3 bin 700 kadar Türk öğrencimiz var. Bunlar da 11 ilkokul ve 6 lisede öğrenim gören öğrenciler. Anasınıfından fakülteye kadar tamamıyla Türkçe eğitim yapılmaktadır. Haftada 2 ders ortam dili olarak Almanca ve yabancı dil olarak İngilizce girmektedir. Fakültede sınıf öğretmenliği ve Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü olarak iki ayrı bölüm vardır. Kosova Priştine Üniversitesi himayesinde Türkiye'den TİKA'nın göndermiş olduğu misafir öğretim üyeleriyle öğrencilerimiz ders görmektedir.

Derneğimizin çalışmalarına gelince; Kosova'daki Türkçe eğitimde varolan bütün sorunları ve bu sorunlara çözüm arayışlarını kapsamaktadır. Örneğin öğretmenlerimize seminerler düzenlenmektedir. İster Kosova'da Türkiye'nin çeşitli üniversitelerinden öğretim üyelerini davet ederek, ister Türkiye Cumhuriyeti'ne öğretmenlerimiz

gönderilerek hizmetiçi eğitim seminerleri düzenlenmektedir. Kosova'da genelde yeniden yapılanmaya gidildiği için, eğitimde de bir yeniden yapılanmaya gidilmektedir. Bu nedenle öğretmenlerimiz daima yeniliklere yönlendirilmelidir. Bu yüzden bizim öğretmenlerimiz Türkiye'nin çeşitli yerlerinde üniversitelerde hizmetiçi eğitim seminerleri almaktadır. Bu konuda en fazla ve ilk adımı atan Samsun 19 Mayıs Üniversitesi'dir. Üç yıldır, Samsun 19 Mayıs Üniversitesi'nin davetlisi olarak 60'ya yakın öğretmenimiz burada, Temmuz ayı başında 2 haftalık seminere tabi tutulmaktadır.

Bu eğitim seminerinin kapsamı nedir?

Türkçe öğretimiyle ilgili bir eğitim seminerdir. Hem Türk Dili ve Edebiyatı konuları, hem de orada Türkçe eğitim yapıldığı için tamamen Türkçe eğitimini ilgilendiren konular işlenmektedir. Konuları da biz talep ettik. Eğitimde çağdaş yaklaşımlar, ölçme ve değerlendirme, bütün bu konuları kapsamaktadır. Onun dışında derneğimizde, öğretmenlerimize kurslar düzenlemekteyiz. Bu kurslar; yabancı dil olarak İngilizce, bilgisayar kursları olarak geçmektedir. Yeni müfredatın oluşmasıyla sınıf öğretmenliğinde fazlasıyla elişi dersleri geldiği için, onlara kumaş boyama kursları da düzenliyoruz. Genelde öğretmenlerimizin bilgilerini genişletmek açısından bu kurslar düzenlenmektedir. Onun dışında, öğrencilerimize yönelik projelerimiz vardır. Türkiye ile kardeş okul ve kardeş aile projelerimiz vardır.

Türkiye'de eğitim konusunda işbirliği yaptığınız herhangi bir kurum ya da sivil toplum örgütü var mı?

Bilkent Üniversitesi var, bir de TİKA'nın davet ettiği ve şimdiye kadar 70'in üzerinde katılan öğretmenimiz, yine 1 aylık eğitim seminerlerine katılmaktadır. Onun dışında öğrencilerimiz Çanakkale Şehitliğini daima ziyaret edebilmeleri ve tarihlerini bilmeleri açısından her yıl 40'a yakın lise öğrencisini Çanakkale'ye getiriyoruz.

Kosova Türk Öğretmenler Birliği Başkanı olarak bize biraz da kendiniz hakkında bilgi verir misiniz?

Ben Osmanlı torunlarından Müferra Şinik. Biz, evladı Fatiha'nın en uç noktasında yaşamaktayız. 1963 yılında Kosova'nın Osmanlı şehri olan Prizren'de doğdum. Eğitimimi liseye kadar anadilde okudum. O dönemin şartlarına göre kimya ve fizik bölümünü Prizren'de Sırpça okuyarak mezun oldum. 18 yıldır fizik ve kimya dersleri veriyorum. Üç yıl öncesine kadar Zübeyde Ha-

Kosova'nın Tarihi

Kosova I. Murat zamanında 1389 I. Kosova Savaşından sonra Osmanlı topraklarına katıldı. 5 asırdan fazla Osmanlı idaresinde kalan bölge, 1912'de I. Balkan Savaşı sırasında Sırbistan'ın eline geçti.

2.Dünya Savaşı sırasında İtalya'nın Almanya'ya teslim olması üzerine Tito tarafından kurulan meclisçe Yugoslavya 1945 yılında ilan edildi ve monarşi yıkıldı. Bu olaydan sonra Kosova; Yu-goslavya'ya bağlı bir eyalet statüsüne geçti.

SSCB'nin çöküşü ile dağılmaya başlayan ülkeler arasına Yugoslavya'da katıldı. Yugoslavya 1992 yılında eyalet-lerinin bağımsızlığını ilan etmesi ile da-ğılmaya başladı. Hırvatistan, Bosna-Hersek, Slovenya bağımsızlığını ilan etti. Fakat Kosova Sırp baskısı ve askeri müdahaleler sonucunda tam bağımsızlığına kavuşamadı. 1995 yılında Sırp ordusu Kosova'ya girdi ve birçok sivilin öldürülmesine sebep oldu. Kosova, 1999 yılından bu yana fiilen Birleşmiş Milletler idaresinde olan bir bölgedir.

nım Kosova Türk Kadınlar Derneği Başkanlığını yaptım. Ondan sonra da Kosova Türk Öğretmenler Birliği Başkanı olarak seçildim. Bu görevde bulunmaktan da çok büyük mutluluk duyuyorum.

Türkiye'deki bir öğretmenin ve Kosova'daki bir Türk öğretmenin yapmış olduğu çalışmalardan başka bizim orada artı bir görevimiz daha vardır. Türkiye Cumhuriyeti sınırları dışında yaşadığımızdan dolayı, milli benliğimiz konusundaki mücadelemiz artı olmaktadır. Biz bu mücadele peşinde gururla, sabırla yürümek kararını almışız bir kere.

Dernek başkanlığı göreviniz ne zaman başladı?

İki buçuk yıldır bu görevi yürütüyorum. Derneğimizin 200 üyesi vardır, çünkü emekliler dahil tüm öğretmenlerimiz derneğin üyesidir.

Röportaj: Nesrin Yanık Çorakbaş

Türkiye'ye çok sık gelip gidiyorsunuz. Türkiye'de öğretmen olmak ile Kosova'da öğretmen olmak arasında ne tür farklar var?

Bizim oradaki maddi şartlarımız, buraya göre çok farklı. Öğretmenlerimiz çok düşük maaş alıyor. Emekli öğretmenlerimiz maaş alamıyor, emeklilik maaşı yok. Sadece 65 yaşını bitirenler, 70 YTL'lik bir yardım alıyor. 65 yaşından aşağıdaysa ve rahatsızlığından ötürü çalışamaz durumdaysa bile hiçbir şekilde, hiçbir yerden destek alamıyor.

Kosova'daki özlük hakları Türk öğretmenler için farklı mı uygulanıyor?

Hayır, genel olarak tüm eğitim çalışanları için şartlar aynı. Ancak Kosova Türk Öğretmenler Derneği olarak bizi biraz daha fazla ilgilendirmektedir. Bu açıdan zorluklarımız var.

Kosova'da sendikal çalışmaların durumu nedir, örgütlü bir güç olarak karar mekanizmalarına etki edebiliyor musunuz?

Bizim tamamen bir bağımsızlığımız olmadığı ve bağımsızlık beklediğimiz için, sendika çalışanları da çok faal olamıyor. Bizim de yetkimiz çok fazla olmuyor. Türkiye'de müfredata uygun tüm kitapları bulmanız mümkün ama Kosova'da müfredat kitabı bulma şansınız hiç kadar azdır. Çünkü 1999 savaşından sonra yeni müfredatla çalışıyoruz. Zaten önceden de çok fazla ders kitaplarımız yoktu, ama bu müfredata uygun Kosova Eğitim Bakanlığının bastırması gereken kitaplarımız vardır. Bunlar da 4 derse ait özgün kitaplardır; Tarih, Türkçe, Müzik ve Resim kitapları. Bunun dışında çevirisi yapılan kitaplar vardır. Bu kitap baskısı ağır gidiyor.

Türkiye'deki Milli Eğitim Bakanlığı'n-dan eğitim kitapları konusunda destek alabiliyor musunuz?

Türkiye'den desteğimizi oluyor, fakat müfredat uyuşmazlığından dolayı derslerimizde aynı kitapları kullanamıyoruz. Ancak, derslerimizde ek kitap, yardımcı kitap olarak kullanabiliyoruz. Bunun faydasını da çok görüyoruz. Bundan dolayı Milli Eğitim Bakanlığı'na teşekkür borçluyuz. Aynı zamanda, Türk kitapları Türkçe hiç basılmıyor. O yüzden biz Türkiye'den talep ediyoruz. Yakın zamanda 100 Temel Eser'den 3 bin

kadar kitap geldi. Biz onları okullarımızın kütüphanelerine dağıttık. Bir de Türkiye Çocuk Vakfı'ndan 20 bine yakın kitabımız ve dergimiz geldi. Bunları da orantılı biçimde Kosova'daki Türk okullarına dağıttık.

Türkiye'deki özel vakıf, dernek ve örgütlerden bu röportaj aracılığıyla duyurmak istediğiniz başka beklentileriniz var mı?

Bizim orada Türk eğitiminde bir çok eksikliklerimiz var, bizim ana ülkemiz Türkiye Cumhuriyeti'nden gelirse, ona ihtiyacımız vardır eğitimciler ve öğrenciler olarak. Bilhassa öğretmenlere kılavuz kitapları, tamamen uyuşmazsa bile ders kitapları çok faydalı olacaktır. Onun dışında bizim orada öğrencilerin yapmış olduğu çalışmalar, dergiler var. Ancak, sadece internet aracılığıyla biz onları duyurabiliyoruz. Bu dergilerin basılması sağlanır ve orada dağıtılabilirse, bu da çok büyük bir başarı olur bizim için. Çünkü tamamen öğrencilerimizin yaptığı çalışmalardır bunlar. Böyle bir destek için de, bizim kardeş okullara ihtiyacımız var. Bu kardeş okullar da bakanlıklar arası olmalı. Bu konuda biraz zorluk çekiyoruz. İlgili okulun müdürü ile birebir dostluklarımız varsa oluyor, yoksa askıda kalıyor.

Milli Eğitim Bakanlığı, Kosova'daki Türk öğretmen ve öğrenciler için yeterli desteği veriyor mu?

Yapılabilecek daha çok şey vardır. Mesela bizim oradaki bir sorunumuzu giderirken, çok önemli bir başka sorunumuz ortaya çıktı bu yıl. Bizim 1992 yılından bu yana Türkiye Cumhuriyeti'nin öğrenci projesi ile 700'e yakın öğrencimiz Türkiye'de çeşitli üniversitelerde eğitimine devam etmektedir. Bu öğrencilerin bir çoğu, eğitimini tamamlayınca Kosova'ya geliyor, ancak iş bulamayınca tekrar Türkiye'ye dönmeye karar veriyor. Bu, bizim zararımıza oluyor. İkincisi de, biz-

Kosova Türk Öğretmenleri Derneği Başkanı Müferra ŞİNİK sendikamızı ziyaretinde
Genel Mali Sekreterimiz Yaşar YENİÇERİOĞLU'na desteklerinden dolayı plaket takdim etti.

de öğretmen açığı vardı, kadro yetersizliğinden. Onları telafi edelim derken, öğrencilerimizin 7'si bu yıl çeşitli branşlardan mezun oldu, geldi ve öğretmen olarak hemen işe girebildiler. Onlar işe girdiler, ancak onların yerine çalışan kalifiyesiz çalışan öğretmenlerimiz dışarıda kaldılar. 30 yıllık öğretmen olmalarına rağmen, emekli de olamıyorlar. Bunlar tamamen işsiz kaldılar. Bir sorun çözülürken, bir başka sorun ortaya çıkmış oldu. Çünkü ailede tek kişi çalışıyorsa, bir anda gelirsiz kalmış oluyorlar.

Öğretmen ücretlerini Türkiye ile kıyasladığınızda nasıl bir tablo çıkıyor?

Bizim maaşımız 350 YTL.

Kosova'da eğitim fakültelerinin durumu hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Bizim yaşadığımız Prizren şehrinde sınıf öğretmenliği bölümü var. Bu yıl ilk mezunlarını verdi. Bunlar da, öğrenci sayısına göre Kosova için yeterli. Eğitim fakültesi olduğu için, sınıf öğretmenliğinin paralelinde bu yıl matematik ve bilgisayar bölümlerinin de açılmasını talep ettik. Büyük bir ihtimalle açılacaktır, çünkü ona ihtiyacımız vardır. Türk Dili ve Edebiyatı Fakültesi, Priştina'da bulunmaktadır. Buradan da öğretmenlerimiz mezun oluyor. Kimi öğretmen olarak okullara giriyor, kimi de yüksek lisansını devam ettiriyor. İster Kosova'da, ister Kosova'nın çeşitli üniversitelerinde çalışıyor. Üniversiteler arası denklik mevcut.

Türkiye'den de Kosova'ya öğretmenler geliyor mu?

Evet, Türkiye'den de sınıf öğretmenliği ile Türk Dili ve Edebiyatı Bölümlerinden TİKA'nın göndermiş olduğu eğitimciler de Kosova'ya geliyor.

Türkiye'den gidip Kosova'da öğretmenlik yapmanın en büyük dezavantajı maaş yetersizliği herhalde değil mi?

Öyle, ancak bizden önceki öğretmenlerimiz büyük özverilerle öğretmenlik yapmışlar. Biraz gençlere seslenmek istiyorum; kendinizden bir parça fedakarlık yapacaksınız, aldığımız 180 Avro'luk maaşa kendinizi alıştıracaksınız. Tabii onları da anlıyorum, gençler ve hayat onları bekliyor. Ama bizden önceki nesli de hayat bekliyordu. 1912 yılında Osmanlı'nın bu toprakları terk etmesinden sonra 1951 yılına kadar Türkçe eğitimine ara verilmiş. 1951 yılında Türklerin haklarını geri almalarıyla Türkçe eğitimine kaldığı yerden devam edilmiş. O dönem çok ağır bir dönem olarak yaşanmış, bizim velilerimiz öğretmenlik yapmış. Onlar o dönemde hiç maaş almadan ya da çok az maaş alarak çalışmışlarsa, bizim bugünkü şartlarımızda gençlerimizin de çalışması gerekir.

Okuyucularımız için, Kosova'nın demografik yapısı ve kültürel dokusu hakkında bilgi verebilir misiniz?

Kosova'nın 2 milyonun üzerinde nüfusu vardır. Resmi sayımlar çoktandır yapılmadığından, nüfusun kesin orantısını söyleyemiyoruz. Türkçe konuşanların sayısı 400 binin üzerinde. Bu da, Osmanlı'nın hoşgörüsüne dayanan bir konudur. Hala Türkçe oralarda yaşatılmaktadır. Onun dışında, kesin rakam verememekle birlikte Türklerin sayısının 60-100 bin arasında dolandığını tahmin ediyoruz. Bunu da öğrenci sayısına ve partinin almış olduğu oy sayısına dayanarak tahmin edebiliyoruz. Bu da kesin değildir, çünkü partimize Türk olmayanların da oy verdiği görülmektedir.

Türkçe dışında hangi diller konuşuluyor Kosova'da?

Çoğunlukla Arnavutça, Boşnakça.

Türkçe konuşanlar ikinci dil olarak hangi dili konuşuyor?

Kosova'nın çoğunluğu 3 dili rahatlıkla konuşur. Ortamın vermiş olduğu şartlar ve ihtiyaçlar bunu gerektiriyor. Onlara saygı, bize saygı diye öğrenmişiz dilleri.

Kosova'da kültürel farklılıklar ne boyutta?

Çoğunluğu kökünde Osmanlı'ya dayanır. Ortak kültürü paylaşıyoruz. Düğünlerimiz yaklaşık olarak aynıdır. Camide aynı safları

paylaşıyoruz. Gelin almalar, kız vermeler, sünnet düğünleri, hemen hemen hepsi aynıdır. Bir tek dil farklılığı var; Arnavut, Boşnak, Türk olarak geçiyor.

Avrupa'nın göbeğinde Kosava'da yaşayan Türkler olarak, kendinizi nasıl tanımlıyorsunuz?

Öncelikle Balkanlı Türkler olarak tanımlıyoruz, sonra Avrupalıyız diyoruz. Avrupa'ya çok özenmiyoruz. Dünyada bir özenti olduğunun farkındayım, ama biz özenmiyoruz Avrupa'ya.

Siyasal yapı ne şekilde Kosova'da?

Kosova Demokratik Türk Partisi, Türklerin tek partisidir. Tek parti olmasının getirisi, orada yaşayan Türkler tek çatı altındadır. Daha fazlasına ihtiyacımız yok, çünkü tek parti olmasına rağmen çok demokratik bir partidir. Meclis çatısı altında 3 milletvekilimiz vardır. Hatta son seçimlerde 4.'süne çok yakındık. Türk olarak bakanlar var, bakan vekilleri var. İyi bir yapıya sahibiz.

Türkiye Cumhuriyeti ile yeterli diyalog ve işbirliğini yaşıyor musunuz?

Zaten tek dayanağımız, tek destekçimiz, bırakın Kosavalı Türkleri, Kosova'nın tek destekçisi Türkiye Cumhuriyeti'dir. Bütün Kosovalılar bunun farkındadır. 1999 yılı savaşından sonra NATO'da olan Türk askeri buraya ayak bastı ve çok adil bir biçimde, çok düzenli bir şekilde, Kosovalılar olarak hiçbir ayrım yapmadan bize bakmaktadır. Bizde bundan gurur duyuyor ve güven kazanıyoruz.

Kosova'nın eğitim seviyesi nedir, Türk eğitim sistemiyle karşılaştırabilir misiniz?

Yugoslavya çapından başlarsak, 1986 yılında bütün ulus ile halklarda en eğitimli Türklerdi. Şimdi Kosova genelinde gençlerimizde bir eğitim hevesi vardır. Hatta aileler de buna çok önem veriyor. Artık fakülte bile yetersiz hale geldi Kosova'da, ki biz bundan çok memnunuz. Zorunlu 9 yıllık eğitim (5+4) vardır bizde, lise 4 yıllıktır ve üniversite. Kosova'da üniversiteye girişte yine sınav vardır. Ancak Türkiye Cumhuriyeti'ne büyük öğrenci projesi ile gelenler TCS sınavına tabi tutulmaktadır. Kosova'da sınıf öğretmenliği bölümünün açılması ve Priştine'deki üniversitede Türklere de kontenjan ayrılmasıyla Türkiye Cumhuriyeti'ne gelen öğrencilerimizin sayısında biraz azalma oldu. Bu yıl 115 öğrencimiz TCS sınavına katıldı, 55 öğrencimiz kabul edildi. Bu önemli bir orandır. Böyle devam ederse, öğrencilerimiz eğitim açısından daha da ilerlemiş olacaklardır.

Türkiye'deki eğitim sistemini ve kalitesini nasıl görüyorsunuz Kosova'dan baktığınızda?

Biz, Türkiye Cumhuriyeti dışındaki Türkler olarak, Milli Eğitim Bakanlığı'nın müfredatını eleştirmesek de eksik görüyoruz. Eğitim kalitesi olarak bize göre yüksek ve iyi bir yerdedir. Ancak eleştirimiz şu; Osmanlı'nın Balkanlardan çekilmesinden sonra Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasıyla Türkiye sınırları dışında kalan Türkler ile ilgili bilgileri çok az. Bu da bizi üzüyor. Biz orada Türklüğü, Türkçe'mizi yaşatmak için devamlı çaba harcıyoruz. Öbür taraftan da Türkiye Cumhuriyeti'ndeki gençlik bizden çok haberdar değil. İtirazımız yok ama biz buna biraz üzülüyoruz.

Türkiye'ye geldiğinizde sizi en çok hangi soru şaşırtıyor?

Sadece "Türkçe'yi nereden biliyorsunuz?" demeleri beni tamamen şaşırtıyor. Bu da müfredat eksikliğinden kaynaklanıyor bence. Yoksa, Türkiye'de eğitim çok ileride. Yalnız beyin göçünün olması bizleri çok üzüyor.

ÇAĞIMIZIN DEDE KORKUT'U ve SON ALPERENİ MUSTAFA NECATİ SEPETÇİOĞLU

(17 Şubat 1932-8 TEMMUZ 2006)

Yrd.Doç.Dr. M. Hanefi BOSTAN
Türk Eğitim-Sen İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı

Mustafa Necati Sepetçioğlu, 1932 yılında Tokat'ın Zile ilçesinde doğdu. İlkokul ve Ortaokul eğitimin burada tamamladı. Lise tahsilini ise farklı liselerde yaptı. İlk olarak Sivas Lisesi, ardından Tokat Lisesi ve Bursa Lisesi ve son olarak Haydarpaşa Lisesi'ne geçerek 1950 yılında mezun oldu. Haydarpaşa lisesinde okurken, öğretmeni olan Nihal Atsız'la sıkı bir ilişki içine girdi. Bu Lise'de öğrenim görürken bir süre velisinin Necip Fazıl Kısakürek olduğu anlaşılmaktadır.

Liseden mezun olduktan sonra İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nin Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde okumaya başladı. Bu fakültede öğrenciyken sınıf arkadaşı Neriman Muazzam Gürşen ile evlendi.

Üniversite yıllarında Türk Ocaklarına üye oldu ve eşi Muazzam Hanım ile birlikte Türk Ocaklarında çalıştı. Buradaki çalışma hayatında Hamdullah Suphi Tanrıöver ve Abdülhak Şinasi Hisar ile tanıştı.

1952'den sonra Büyük Doğu, Türk Sanatı, İstanbul, Türk Düşüncesi, Türk Yurdu, Gurbet gibi dergilerde hikâye, makale, deneme türlerinde yazıları neşredildi. Fakülte bitmeden, *Abdürrezzak Efendi* ismini taşıyan ilk kitabı yayımlandı. 1957 yılında fakülteden mezun oldu ve mezuniyet tezi olarak *Sait Faik Abasıyanık'ın Hikâyelerinde Su Unsuru* isimli çalışmayı sundu. Aynı yıl askere gitti ve askerliğini Ankara'da tamamladı.

Askerlik dönüşü İstanbul Adalar Belediyesi Şube Müdürlüğü göreviyle memuriyet hayatına başladı. Daha sonra çeşitli memuri-

yetlerde bulundu. Eminönü Belediyesi'nde, Ankara'da Kızılay Genel Müdürlüğü'nde, İstanbul'da Sosyal Sigortalar Kurumu'nda, Şişli Hastanesi'nde kısa aralıklarla çalıştığı anlaşılmaktadır. Ankara'da bulunduğu sırada Türk Dili Dergisi'nde çeşitli yazılar yazdı. İlk romanı *Çağlayanlı Vadi* 1962 yılında Vatan Gazetesi'nde tefrika edildi.

Sepetçioğlu mazinin ulvi şarkısını seslendirdi eserlerinde. Gençlere tarih şuuru verdi. Romanlarını okuyanlar, ecdadıyla iftihar etti. Türk ve Müslüman olmanın anlamını idrak etti.

Sepetçioğlu 1971 yılına kadar hikâye, deneme, inceleme, araştırma, röportaj, tiyatro türlerinde çalışmalarıyla tanındı. Bu tarihten sonra artık tek bir türe, roman türüne yoğunlaştı.

1971 yılında Malazgirt Zaferi'nin 900.yıldönümü münasebetiyle ***Nehir roman dizisine*** "*Kilit*" isimli romanla başladı. Bu roman dizisinde Malazgirt Zaferi'nden başlanarak, Osmanlı'nın fetret devri ve İstanbul'un fethine kadar Türk tarihi konu alındı. Diğer romanlarında ise Türkiye'nin güncel sorunları, toplumdaki değişim ve gelişmeler ele alındı. Bu dönemde *Hisar* ve *Türk Edebiyatı* dergilerinde sey-

rek olarak yazıları çıktı. Bu yazılar hikâye ya da tenkit yazılarıdır.

Milli Eğitim Basımevi'nde müdürlük yaptığı bu dönemde Milli Eğitim Bakanlığı'nın *Bin Temel Eser* dizisindeki kitapların seçiminde katkısı oldu.

1976 yılında Milli Eğitim Derleme Müdürü olarak emekliye ayrıldı.

Emekli olduktan sonra kendisini tamamen edebî çalışmalara verdi. Tercüman ve Orta Doğu gazetelerinde çalıştı.

1980 yılında *Gece Vaktinde Gün Dönümü* ve *Karanlıkta Mum Işığı* isimli kitaplarıyla "Türkiye Millî Kültür Vakfı Kültür Armağanı"nı kazandı.

Romanlarının tamamına birden Konya Kültür ve Turizm Derneği tarafından *1986 Edebiyat ve Sanat Büyük Ödülü* laik görüldü.

1994'te İLESAM tarafından kendisine üstün hizmet beratı verildi.

1998'de de Atatürk Dil-Tarih Kurumu şeref üyeliğine seçildi.

Mustafa Necati Sepetçioğlu bir sevgi adamı idi. Bir insanın önce kendi milletini severek gelişebileceğini öğretti. Muhabbeti esas aldı. Ama bu sevgi Batının kuru hümanizmasından iz taşımıyordu. Aksine *büyük sevgi esası* üzerinde temellendirdiği bu düşünce millî ve dinî bir karakter taşıyordu.

Yalnız kütüphanelere kapanarak değil, Türklerin hüküm sürdüğü toprakları dolaşarak, milletimizin tarih boyunca hükümran olduğu ülkeleri gezerek ve yeryüzündeki Türk-İslâm mührünü görerek geleceğe edebî belgeler bıraktı. Okuyucusunu sağlam kılavuzlar, emin rehberler ve gerçek öncülerin ardından yürüttü. *Bilge Kağan, Tonyukuk, Edebali ve Akşemseddin* ulu bellediği yol açıcılardı. Millî tarihimizin imanlı, yüce ahlâklı

ve elinde Kur'an'lı yazıcısına sahip olduk. *Alparslan, Sultan Osman, Fâtih* gibi devletin parlak yıldızları, *Dede Korkut, Mevlânâ, Yunus Emre ve Hacı Bektaş-ı Veli, Somuncu Baba, Ahi Evran* gibi ermişler muhabbet yolunun ışık adamları ve âbide şahsiyetleriydi.

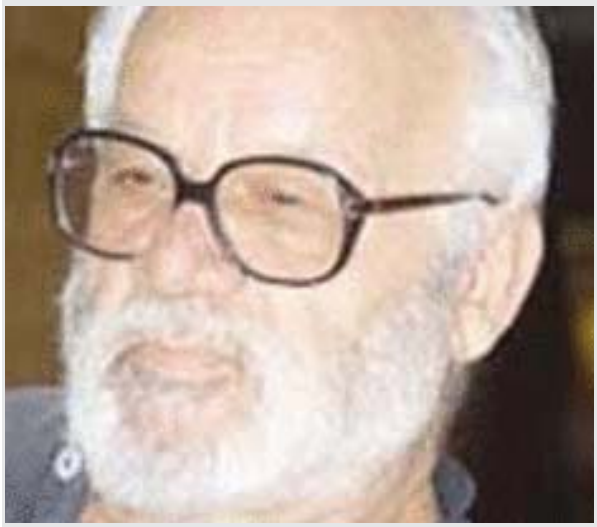
Sepetçioğlu mazinin ulvi şarkısını seslendirdi eserlerinde. Gençlere tarih şuuru verdi. Romanlarını okuyanlar, ecdadıyla iftihar etti. Türk ve Müslüman olmanın anlamını idraketti. Sepetçioğlu bir destan yazdı. Romanlarıyla, Türk milletinin ve devletinin *ebed-müddet* anlayışını ortaya koydu. Bizi yücelten değerlere dikkat çekti. İnsanlığa örnek olan bir milletin medeniyetinin yüceliğini vurguladı. Sepetçioğlu, yirminci yüzyıl Türkiyesi'nin *Dede Korkut'u, çağımızın Alpereniydi.*

Tepeden tırnağa gururlu bir adamdı. Kimseye eğilmez, eğilip bükülmez, hile hurda bilmezdi. Gururundan olacak, köşe bucak kollamadı, el etek öpmedi. Romanlarının yiğit, soylu beyleri gibi yaşadı. Televizyonlara koşturacak, birilerini araya koyacak ne zamanı vardı, ne de minneti...

Önemli TV kanallarında konuşmacı olarak karşımıza çıkamaz mıydı? Maalesef çıkarılmadı …. Artık *Kilit*'leri açsın *Anahtarlar*... *Kapı'lar* kalmasın *Kilit*'li... *Konak*'lar kalmasın konuksuz... *Çatı*'larınızı, *Üçler Yediler Kırklar* çatsın... *Geçide Giden Atlı*lar, *Karanlıkta Mum Işığı*nızı yaksın... *Darağacı* bu vatanı seven gençler için kurulmasın, *Ebem Kuşağı* açsın göklerinizde... *Sabır*'la, Gece vaktinde Gün dönümünde *İstanbul'un Fethi* yeniden fetihlerin muştusu olsun... Ve *Çanakkale*... Ve *Kutsal Mahpus*... Ve *Sabır Ağacı*... *Benim Adım Yunus Emre*... Ve daha neler neler... Ve Pirlerin Piri, Öğretmenlerin Başöğretmeni *Yesili Hoca Ahmet*...

Mustafa Necati Sepetçioğlu, "bizim hafızamızı, kimliğimizi ve kişiliğimizi usta bir romancı kaleminden sabırla ve emek vererek anlatmaya girişmişti. Bizim yüzümüze ayna tuttu. Çok uzak geçmişlerde teselli arayan sahte tarihlerden oluşan maskelerimizi sıyırdı. Bize bizi anlattı. Mesafeli durduğumuz, kronolojisini ezberlemek için ter döktüğümüz, basmakalıp hale getirip ders kitaplarına tıkıştırdığımız tarihi satırlarında canlandırdı ve bize sevdirdi. Tarihi romanlaştırdı, yani insanîleştirdi. Amacı roman yazmak değildi, tarihi yaşatmaktı. Romanın imkanları ve araçları ile onu sıcak, sımsıcak bir havaya büründürdü, bizi alıp o eski diyarlara, eski zamanlara götürdü. Kanlı canlı insanların, iyilerin ve kötülerin, bazen iyi bazen kötü olanların, felaketlerin, inanılmaz zaferlerin, umutların, umutsuzlukların, bütünüyle yaşanan anların arasında bize unutulmuş heyecanları yeniden yaşattı. Üstüne bastığımız toprağı, altında yatanlarla birlikte tanımamızı sağladı. Hafızamız tazelendi. Sayesinde kaybettiğimiz hazineleri yeniden keşfettik"*.

Ruhu şad, mekanı Cennet olsun.

**** Sepetçioğlu hakkında geniş bilgi için bkz. Mehmet Nuri YARDIM - Nur Hilal ÜNLÜ, Çağımızın Dede Korkut'u Mustafa Necati Sepetçioğlu (Hatıra Kitabı), (Bu eser İrfan Yayınları tarafından yakında yayınlanacaktır.)***

IRAK BİR TURNUSOL KÂĞIDI

Süleyman Pekin
Kocaeli 1 No'lu Şube Başkanı

"Eskiden bir biz vardı, şimdi o biz nerede?"

Bombalar 3'e ayrılır: Suskunluk bombası, vurdumduymazlık bombası, ve bencillik bombası. Biri birinden sağır, biri birinden ağır. Bazı bünyelerin böbrek taşı gibi bomba yapma özelliği vardır. Hani WASP çocuklar boyayıp imzalar ya hediye kolisi gönderirmiş gibi akranlarına. Hani bazılarına da şeker, çikolata, oyuncak görüntüsü verirler ya büyük adamların oyunlarında çocuk kanı görmek isteyenler. Bizim bombalarımızın tamamında da milletimin her bir ferdinin milyon milyon fotokopisi vardır. İçinde o bombaların; aile albümü vardır, mısır cipsi vardır, çerez kabukları vardır, TV dizileri vardır, futbol maçları vardır, 'aşkım' muhabbetleri vardır, geğirti ve geviş getirme vardır. Hatta Edip Cansever'in 'Masa' şiiri vardır.

"Allah, komşuyu komşuya mirasçı edecek diye korktum" der Muhammed Peygamber. Hani bizim şefaatini dille dilendiğimiz, hani adı geçince fıs-fıs yapar gibi elimizi cüzdan yerinde mi diye üstüne getirip de salavatladığımız, hani karikatürüne hakareti affetmediğimizi sandığımız ve Ramazanlarda Sakal-ı Şerifinden başka hiçbir şeyini anlamadığımız.

Hani, muhtaç olduğumuz komşunun külü nerde? Şu yıkıntılar arasında mı? Hani, bir bedenin uzuvları olan kardeşliğimiz? Yüzbilmem kaçıncısını yaptığımız 'Başörtüsü' eylemi kadar kıymet-i harbiyesi yok mu işkenceden geçen yüzbinlerin; tecavüze uğrayan, koparılan, parçalanan, tarumar edilen milyonların?

Vahşi hayvan sürülerinin saldırısına uğrarken ümmet; hani o bizim 'İslamcı' gazetelerimiz, radyolarımız, radyolarımızın manevi abi'leri? Seçim yorgunluğunu atmak için Caprice molası mı verdiler? Siyah plakalı ve klimalı araçların direksiyonları Bağdat yoluna hiç mi kırılmayacak? Hani eşi kapalı diye Cumhurbaşkanı seçtirmeyenlere karşı dindarlığın %46.6 'ya taşındığını iddia edenler? Zulme rızanın zulüm olduğunu bilmeyen bir dindarlık mı bu? Yoksa haksızlık karşısında sadece Türkiye'de ve sadece 5 yılda bir sandıkta mı konuşur şu bizim dindarlığımız?

Peki, bizim dindarlığımız mı yükseliyor bu ülkenin borsaya hatta karaborsaya dönmüş sokaklarında yoksa ahlaksızlık ve hayasızlık mı? Boz atlı Hızır'la mı dans ediyoruz Allahaşkına? Hani der ya Karakoç:

"Namaz, niyaz, oruç, zekat, hep riyadır hep riya
Bir acayip ümmet olduk ey Resul-u Kibriya."

Rabbim bizi bu riyakarlıkla muaheze etmesin. Ya Muhammed, biz seni kandırmaya çalıştık. Sana ta'zimin şeklini vücudumuza yedirir gibi yaptık ama kalbimiz ve kafamız hep nefsimizin şeytanlıklarındaydı. Bir zamanlar 'Büyük Şeytan Amerika' ezgisi modaydı 28 Şubat öncesi yeşil radyolarımızda. Şimdi şeytana külahını nasıl ters giydiririmin hesabındayız. İnandığımız gibi hiç yaşamadık ki zaten. 'Yaşamıyor gibi yaşıyor'a inanmış gitmiştik. Evet Irak kocaman bir turnusol kağıdı.. Kardeşliğin, kaderdaşlığın, komşuluğun ve mazi birlikteliğinin, Hz Ali'nin, Hüseyn'in, İmam-ı Azam'ın günlük hayatında zerrece anlamı olduğunu iddia edenler beri gelsin. Zira diğer safların tamamı Vaşington'a çıkıyor.

Ulan, bir Iraklılarla Dayanışma Gecesi de mi yapılamaz? Mazlum kardeşlerimiz için kampanyalarda mı başlatılamaz? Her gün 60 – 70 kişinin katledildiği soykırımlara karşı Cuma namazı çıkışlarında gıyabi cenaze namazı da mı kılınamaz? Uykular bu kadar mı rahat, siyasal İslamcılık bu kadar mı körtopal? Fe eyne tezhebun? Nereye bu gidiş, nereye kadar???

Bomba yağıyor
Kanlar akıyor
Sahte İslamcı
Camdan bakıyor

Hayırlı işler, bol güneşler..